Наш ДІМ

6
листопад — грудень
2004

Для тих, хто будує або вже має оселю

У 2005 році – облаштування осель, авторські проекти...

Читачі запитують — фахівці відповідають

Два роки тому ми поклали в трьох суміжних кімнатах на упорні плити ламінат. Уже на перший рік посередині одного з приміщень з'явилася опуклість. Як позбавитися її без особливої шкоди?

***М.Зінченко,** м.Харків*

Якщо Ви не самі укладали ламінат, то повинна діяти гарантія. Але нагадаємо, що при площі кімнати понад 40 $м^2$ має бути влаштований компенсаційний зазор. Мабуть, у вас він відсутній, тому й виникла опуклість. Порада: ламінат на опуклому місці вирізати і зробити компенсаційний зазор. Таку роботу має виконувати спеціаліст.

Підлога першого поверху нашого будинку і сходи покриті плиткою. Ця плитка нам більше не подобається. Ми хотіли б її замінити. Чи можна нову плитку покласти на стару і чи матимуть місце втрати тепла при підлоговому опаленні?

***І.Старощук**, Київська обл.*

Можна спокійно укладати нову плитку на стару. Проте клей потрібно добирати відповідно до підлогового опалення. Нагрівання кімнат буде трохи повільнішим, але тепло зберігатиметься довше.

Увага: стару плитку неодмінно треба добре почистити.

Підлога першого поверху мого котеджу викладена плиткою. Стики заповнені світлою масою. У місцях, де доводиться багато ходити, — біля дверей, на кухні тощо — маса у стиках плитки з часом набула темного кольору. Це справляє неприємне враження. Чи є можливість її відбілити?

***М.Старовойтов**, м.Полтава*

Бруд, який залишається у стиках плитки в місцях підлоги, де доводиться багато ходити, видалити практично неможливо. Тому матеріал для стиків треба добирати такий, щоб він не був чутливий до бруду. Чищення стиків навіть гострою щіткою і мильним розчином або вишкрябування гострим інструментом принесе мало користі. Необхідно повністю видалити масу із стиків з допомогою спеціального інструменту і наповнити їх новим матеріалом.

Я планую облаштувати свій будинок водопроводом. З якого матеріалу найкращі труби? Чи можна водопровід встановлювати на стінах будинку? ***Г.Буркун**, Львівська обл.*

По-перше, спеціалісти не радять самому монтувати водопровід у будинку. Навіть найнезначніші похибки можуть спричинити великі грошові витрати на переобладнання водопроводу. Для водопроводу придатні мідні і пластмасові труби. За матеріалом вони адекватні. Їх можна монтувати на стіні, але потрібно добре ізолювати, щоб не переносився шум. Труби можна прикрити деревиною, яку фарбують під колір стін.

У жилій кімнаті мого котеджу покладено готовий паркет з бука. Вигляд він має чудовий. Але моя дочка з подругами гралися на стільцях "у поїзд" і дуже подряпали підлогу. Мабуть, тепер потрібно видалити пошкоджені дошки? Але як? Адже все міцно приклеєно.

***О.Сташенко**, Київська обл.*

Пошкоджені місця треба пошліфувати і знову покрити лаком. Якщо ж є потреба замінити пошкоджені місця, то цю роботу має виконувати тільки кваліфікований столяр або укладач паркету. Він виріже ручною дисковою пилкою пошкоджене місце і точно встановить нові дошки.

Підлогове покриття у моїй жилій кімнаті, де є підлогове опалення, я хотів би терміново поміняти на натуральний матеріал, який потребує легкого і швидкого догляду — адже я холостяк. Що порекомендуєте?

***В.Колесник,** Черкаська обл.*

Можна порекомендувати покласти теракотову плитку. У перший рік її 2—3 рази ваксують або змащують, потім раз на рік змащують, а далі — тільки протирають вологою губкою без мила чи інших миючих засобів. Укладають ще подвійне джутове килимове покриття. Однак на ньому має бути позначка "Придатне для підлогового опалення". Можна використати також паркет товщиною до 10 мм або лінолеум.

Я планую збудувати котедж, але без підвалу, тому що надто близько підземні води. За планом є ще трохи місця на мансарді. Чи допустимо встановлювати там усе технічне забезпечення для води, газу і т.п. І скільки місця треба для такого приміщення?

***З.Марченко,** Дніпропетровська обл.*

В Україні такі прецеденти невідомі. Проте в Європі останнім часом стає правилом, коли прилади для керування подачею води, газу, сонячної енер-

Шановні працівники пошти!

Останнім часом не надійшло жодної скарги від передплатників на недопоставку їм поштою «Нашого дому»! Це всіх надзвичайно радує. За це редакція і передплатники уклінно дякують Вам. Сподіваємося на подальшу дружню співпрацю у 2005 році!

гії встановлюють на верхньому поверсі. При цьому площа там має становити близько 9 м² (3х3 м).

У журналі "Наш дім" розповідалося, як візуально можна збільшити приміщення кімнат з допомогою фарб або шпалер. А чи можна дати пораду, як збільшити простір мансарди з дуже похилою частиною даху?

***О.Петров**, м.Миколаїв*

У приміщеннях з косими стінами мансарди використовуйте тільки дуже світлі фарби — і на стінах, і на підлозі. Уникайте шпалер з яскравим малюнком, барвистих килимів на підлозі, кольорової плитки у ванній кімнаті.

Ще акценти: у ванній кімнаті монтують кольорові арматуру і аксесуари; у кімнатах мансарди краще встановити багато маленьких світильників, аніж один великий.

У моєму будинку пластмасові вікна. Під час різких коливань температури у районі вікон я чую різкі шуми, подібні пострілу. У чому тут причина?

***М.Зінько**, Івано-Франківська обл.*

Пластмаса під час нагрівання сильно розтягується, а під час охолодження дуже звужується. Це треба враховувати під час монтування пластмасових вікон. Натяги, що виникають у вікні, нейтралізують "еластичним" їх монтуванням. Виникаючі шуми свідчать лише про те, що вікна встановлені не зовсім правильно.

Ми плануємо прибудувати до будинку зимовий сад. Сусід каже, що для затінення жалюзі треба встановлювати зовні. А мені здається — зсередини. Хто правий? Чи є цьому альтернатива?

***О.Василько**, м.Київ*

Жалюзі краще монтувати зовні, оскільки вони запобігають проникненню тепла через вікна у приміщення. Якщо їх встановити всередині, між склом і ними створюватиметься надлишок тепла, який швидко вивільнятиметься у приміщення. Отже, Ваш сусід має рацію. Альтернативою є дерева або виткі рослини перед зимовим садом.

Зміст

Шановні розповсюджувачі! Чекаємо на Ваші пропозиції щодо журналів «Наш дім» та «Дім, сад, город».

Редакція

Тел. (044) 407-73-01

Площа забудови — 178 кв.м
Загальна площа — 224 кв.м
Жила площа — 112 кв.м.

Краса, затишок, комфорт

Головна ідея проекту — краса, затишок, комфорт. Логіка асиметричного плану внесла в задуманий образ видимий спокій. Простота ліній фасадів втілює в досконалих візуальних образах поєднання функціонального і естетичного.

Будинок розташовано на прямокутній ділянці, яку розбито на три зони: вхідна, зона відпочинку і господарська зона. Вхідна зона складається з парадної частини, де розташовані квітники, доріжки з штучного декоративного каменю і двох рядів дерев, які підкреслюють напрямок руху до будинку.

В зоні відпочинку дитячий майданчик, який видно з вікон кухні. Це дає змогу матері спостерігати за дітьми. Невеликий басейн неподалік і майданчик для барбекю мають обхідну доріжку. Це місце для родинних бесід під відкритим небом.

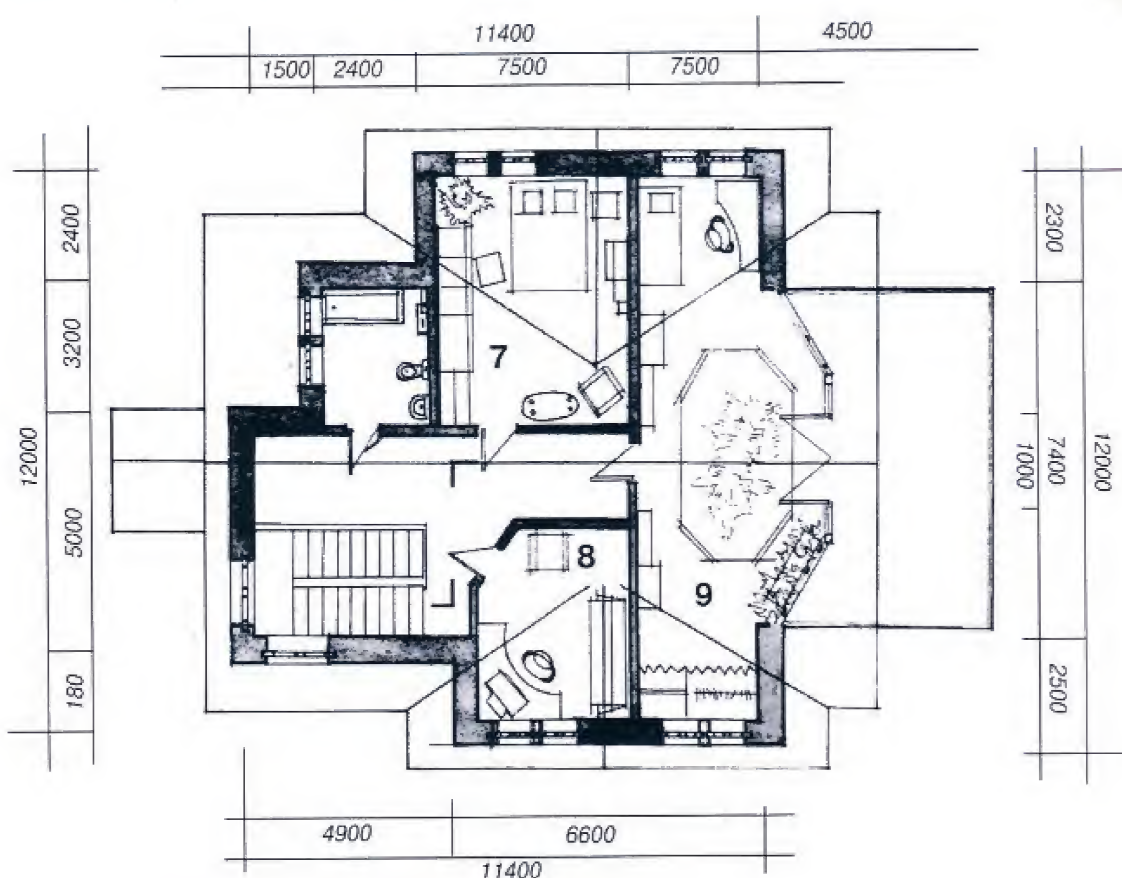
Зона відпочинку плавно переходить в господарську зону, де розташовані невеличкі прибудови для реманенту. Неподалік зеленіють грядки з морквою, петрушкою, баклажанами. В цій же зоні передбачено місце для сушіння білизни.

Бічний двір з іншого боку будинку несе в собі декоративну функцію (окрім стоянки для автомобіля, що розміщена біля гаража). Доріжка, по якій під'їжджає автомобіль до стоянки, відмежована від будинку зеленими насадженнями.

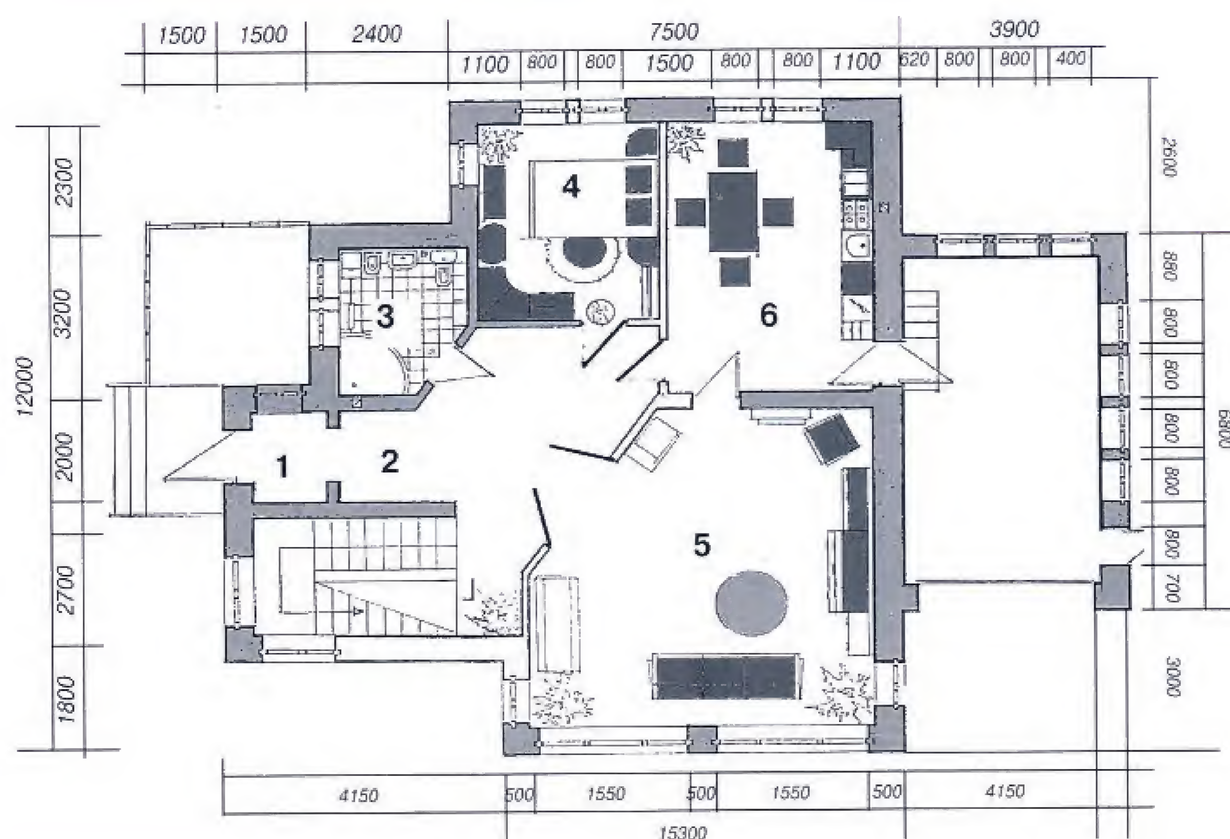
Будинок складається з двох поверхів. Головний вхід має тамбур (1), через який можна потрапити до холу (2). Він сполучається з усіма приміщеннями, які розташовані на першому поверсі — санвузол (3), кухня-їдальня (6), вітальня (5), спальня (4). Спальня призначена для старших батьків, тому її розміщено на першому поверсі. Через кухню можна потрапити як у гараж, так і до вітальні.

Піднявшись по східцях, які теж розташовані в холі, можна потрапити в передпокої другого поверху. З передпокоїв є вхід до спальні батьків (7), кабінету (8) і дитячу (9) яка має вихід на терасу.

Стіни будинку зроблено з цегли, зовні вони отиньковані, а цоколь облицьований штучним декоративним камінням. Перекриття — залізобетонні плити. Фундамент — стрічковий з бетонних блоків на піщаних подушках. Він заглиблений на 1,8 м. Дах — похилий, вкритий черепицею.

План 2-го поверху

План 1-го поверху

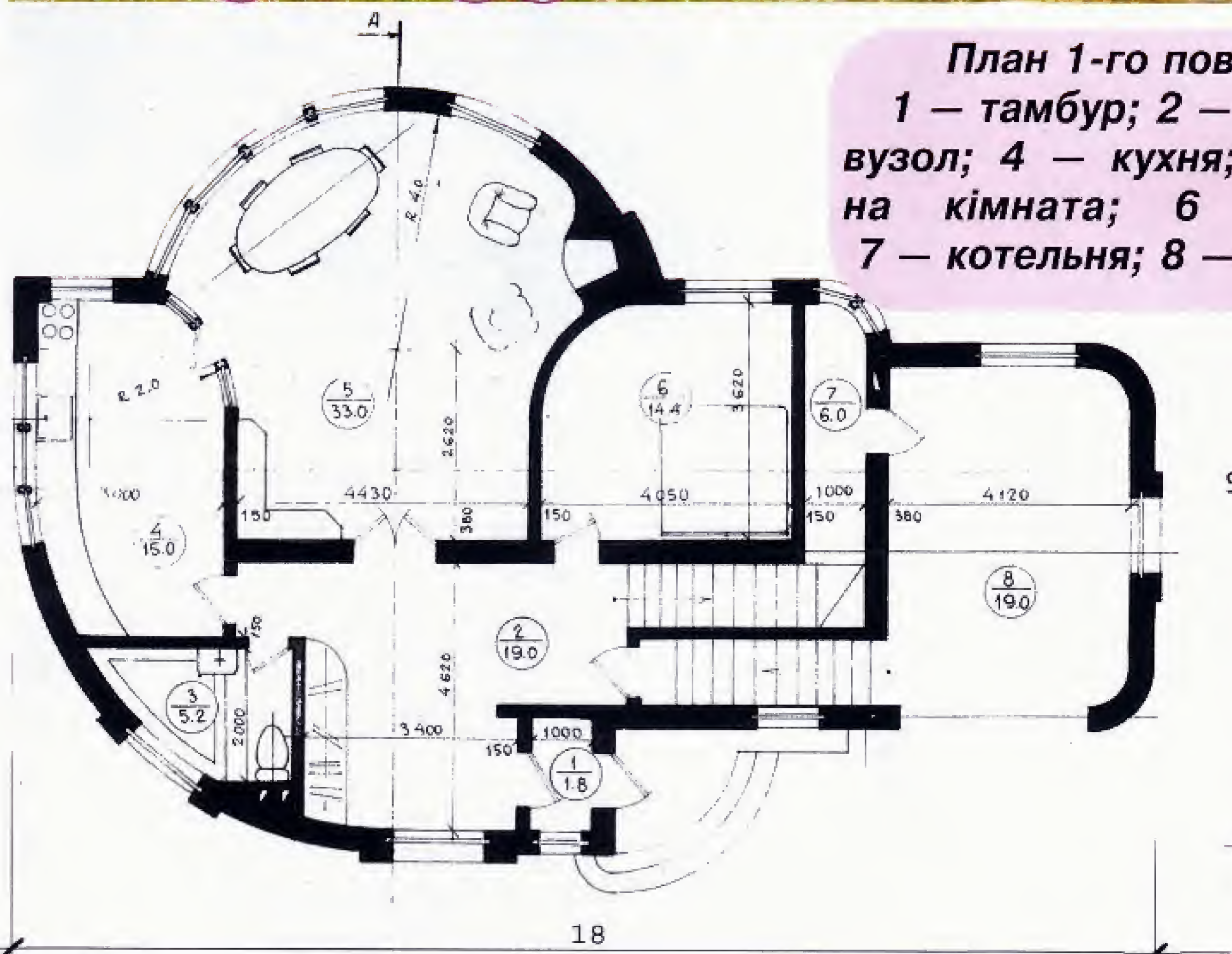
I.В.Зайцева, студентка;
С.Б.Зиміна, канд. архітектури, доцент Київського національного університету будівництва та архітектури.

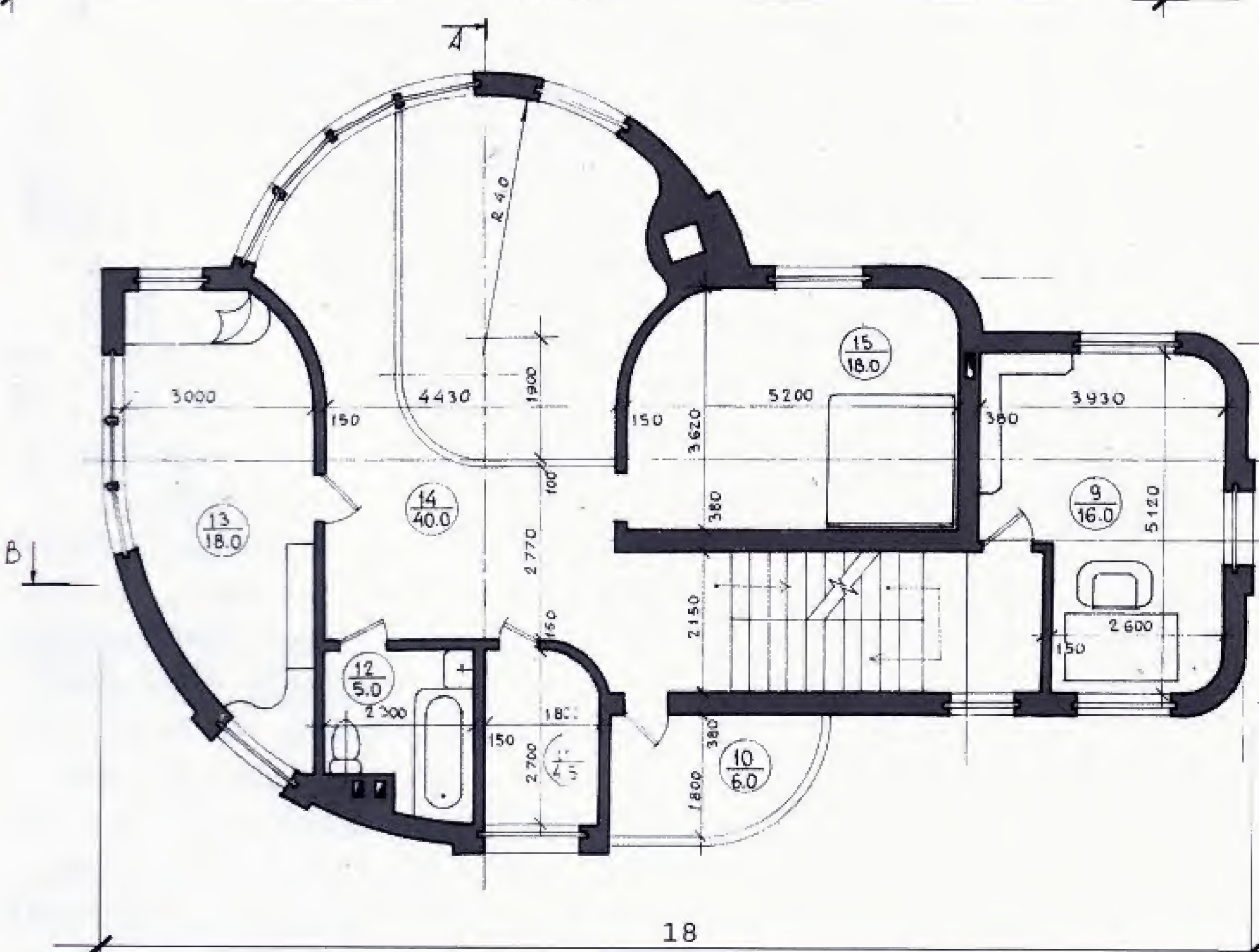
Техніко-економічні показники:

Площа забудови – 152 м^2 .
Будівельний об`єм – 1132 м^3 .
Загальна площа – 269 м^2 .
Жила площа – 139,4 м^2.

Індивідуальний жилий будинок

План 1-го поверху:
1 — тамбур; 2 — хол; 3 — санвузол; 4 — кухня; 5 — загальна кімната; 6 — спальня; 7 — котельня; 8 — гараж

План 2-го поверху:
9 — кабінет; 10 — балкон 11 — комора; 12 — санвузол; 13 — спальня; 14 — спальня

Двоповерховий будинок з плоским дахом. Такий дах незвичний для центрального і західного регіонів України, але поширений на півдні країни, зокрема у Криму, де снігові опади взимку майже відсутні. Дах вимагає більшої уваги до себе як при будівництві, так і під час експлуатації, але при сучасних технологіях будівництва надійність його не поступається похилому даху, а план будинку може бути гнучкішим і виразнішим. Так, у представленому проекті використано конфігурацію кола як для загальної кімнати, так і для цілого ряду приміщень, що виходять на головний фасад. Скруглені кути в екстер`єрі підтримують цю геометрію, а в інтер`єрі ще й сприяють ідеї так званого "перетікаючого" простору. Завдяки такому прийому одне приміщення переходить у друге м`яко й органічно.

Образ будинку — поєднання ексцентричного зовнішнього вигляду та ефекту статичної непорушності і надійності.

Будинок ніби відділяє внутрішній простір подвір`я від дороги, створюючи затишок і спокій на ділянці.

Задній фасад будинку відкривається у подвір`я широкою низкою вікон, зливаючись із загальним простором ділянки.

С.В. Черненко, *студент;*
С.Б.Зиміна, *канд. архітектури, доцент Київського національного університету будівництва та архітектури.*

«Буржуйці» – нове життя

Практично кожний, кому доводилося служити в армії, добре обізнаний з піччю «буржуйкою». Теплі спогади про неї через її цінні властивості залишаються в пам'яті на все життя. Це вона обігрівала наші намети в морозні та сльотливі дні на полігонах, танкодромах, на табірних зборах і навіть при ліквідації аварії на Чорнобильській атомній електростанції. Як і славна «Катюша», вона оспівана в піснях Великої Вітчизняної війни. «Буржуйки» обігрівали помешкання в роки післяреволюційної розрухи. Це відтоді вони дістали свою назву. Але їхня історія розпочалася набагато раніше.

Перші печі типу «буржуйка» з'явилися у стародавній Греції в V ст. до н.е., за часів Гіппократа. Вони використовувалися для обігрівання лазень. Відмінною особливістю їхньої конструкції було те, що за «одежу» для них правила кераміка виду майоліки. Мистецтво майоліки досягло свого піку в епоху Відродження. Виготовляється цей різновид кераміки вручну з кольорової грубозернистої випаленої глини, що добувається тільки на Апеннінському півострові. Після добору необхідних кольорів і відтінків її вкривали спеціальною глазур'ю і піддавали термічній обробці.

Керамічні печі, зроблені з майоліки, прикрашали венеціанські, флорентійські палаци.

З часом піч-«буржуйка» була запозичена у греків скандинавськими народами, а від них вона поширилася на теренах Російської імперії.

Інтерес до цього опалювального приладу не знизився і до наших часів як в Україні, так і в інших європейських країнах.

Конструюванням і промисловим випуском таких печей займається кілька відомих у світі фірм.

Сучасні «буржуйки» — це високоефективні опалювальні прилади, що обігрівають приміщення, прикрашають інтер'єр і, найголовніше — заміняють камін. «Буржуйки» унікальні ще й тим, що їх можна встановлювати там, де монтаж громіздкого каміна просто неможливий.

Прості ці прилади грають роль автономної камінної вставки. Сучасні технології та матеріали дозволяють виконати такий дизайн «буржуйки», який прикрасить будь-яке приміщення.

Наявність прозорих дверцят чи стінки дає можливість проводити дозвілля біля вогню, використовуючи всі види традиційного твердого палива: від дров до бурого вугілля.

Крім того, при встановленні «буржуйки» не знадобиться підсилювати підлогу і будувати фундамент, значно легше вирішується проблема з димоходом. Наявність акумулятора тепла із кришки талькохлориту, який використовується у фінських камінах, дала змогу домогтися номінальної потужності до 26 кВт.

Така потужність дозволяє обігріти помешкання об'ємом до 250 м^3. Теплоємність крошки талькохлориту більша за теплоємніость вогнетривкої цегли в 2,5 разу.

Наявність у зольній камері металевого піддона значно зменшує вірогідність виникнення пожежі при вибиранні попелу. Зольний піддон опорожнюють як перед розпалюванням «буржуйки», так і в процесі її роботи.

Промислові «буржуйки» облаштовують варочними комфорками для приготування їжі і баком, вмонтованим над паливником для нагрівання води в технічних цілях. Вогнетривка емаль, якою покривають зовнішні поверхні, надає печі сучасного вигляду. Маса однієї печі сягає 80 кг.

Каміни-«буржуйки» не займають багато місця в кімнаті, а їх монтаж не потребує високої кваліфікації робітників і виконується відповідно до інструкції-рекомендації виготовлювача.

Чавунна камінна вставка забезпечує тривале горіння палива за малої його витрати. Економічність печі за умови доброї ізоляції помешкання дає змогу прогріти його на цілу добу. «Буржуйка» поєднує усі властивості каміна із закритим паливником і всі властивості опалювальної печі, а якщо її обладнати додатково духовкою, то в ній можна приготувати і будь-яку екзотичну страву.

Пальма першості у виготовленні найкращих печей-«буржуйок» належить італійським, французьким і німецьким фірмам. Там паливники

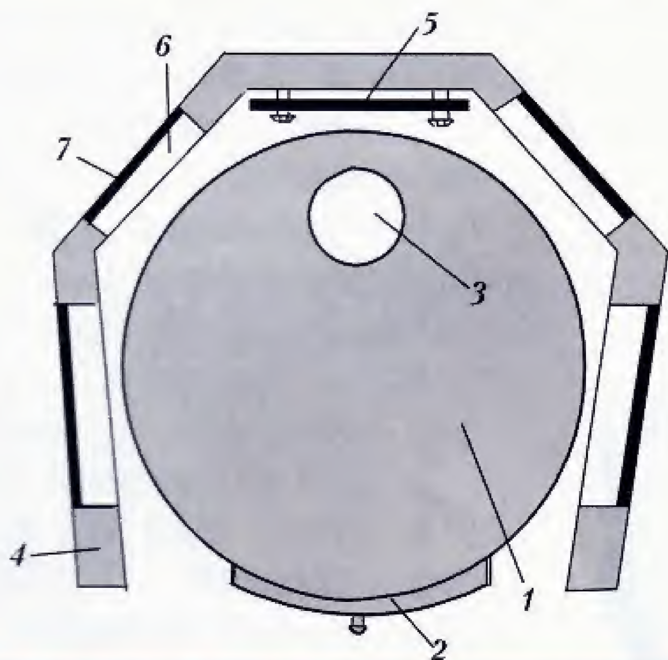

Рис.1.Облаштування круглої печі-«буржуйки»: 1—піч-«буржуйка»; 2 — дверцята паливника; 3 — димохід; 4 — вогнетривкі захисні протипожежні стінки; 5 — металевий екран; 6 — отвори для виходу теплого повітря; 7 — металеві решітки

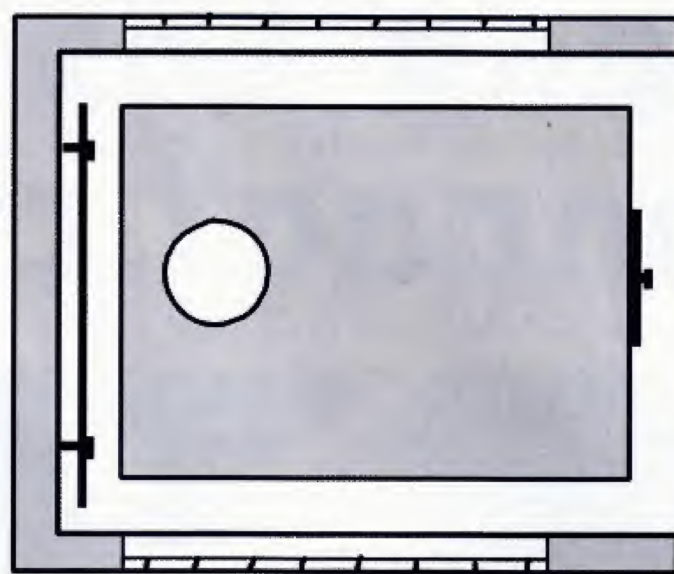

Рис. 2. Облаштування прямокутної (квадратної) печі-«буржуйки»

виготовляють з чавуну чи зі сталі, а облицювання — з жаротривкої кераміки.

ККД таких печей сягає 90% і більше. Паливник захищають кварцовим склом. Останнім часом як паливо використовують не тільки дрова і вугілля, а й газ.

Деякі конверсійні підприємства Росії вже освоїли виготовлення печей-«буржуйок» типу паливно-варочної печі «Уют», які успішно конкурують із зарубіжними аналогами. Піч «Уют» може обігріти приміщення до 150 $м^3$, дозволяє домогтися номінальної потужності до 26 кВт. У деяких печах за акумулятор тепла використовують, як і у фінських камінах, кришку талькохлориту, що значною мірою підвищує номінальну потужність печі.

На жаль, відсутність у більшості російських печей прозорих дверцят паливника дещо знижує ефект мерехтливого світла, який надає камін, але високий ККД і тепловіддача протягом кількох годин після згоряння палива компенсує цей недолік.

Дуже прикро, що вітчизняна конверсійна промисловість не використовує досвід сусідів. Тим більше, що на наших армійських складах накопичено багато не тільни вибухонебезпечних речей, а й армійських печей, які через нашу безгосподарність переплавляються як брухт. Після невеликої обробки ці печі могли б успішно продовжити своє життя в ролі паливника для закритих печей і камінів. Та, на жаль, багато керівників здатні не створювати матеріальні цінності, а розкрадати й руйнувати набуток попередніх поколінь і рекламувати «лоходроми» на телебаченні і в пресі для обдурювання людей, витягуючи з них останні кошти. Прикро, але це, безперечно, факт.

На сьогодні у дачників і селян є чимало армійських печей-«буржуйок», які вони використовують для обігрівання тимчасових приміщень і для копчення. Вони бувають двох типів: круглі (циліндричні) і квадратні. Якщо докласти деяких зусиль, то піч-«буржуйку» можна переобладнати під камін.

Слід пам'ятати, що в протипожежних цілях «буржуйку» не бажано використовувати без «одежі», тому що в процесі горіння її зовнішні стінки так нагріваються, що у радіусі одного метра можуть зайнятися підлога та інші речі.

Як «одежу» для печі-«буржуйки» можна використати вогнетривку цеглу, природне й тесане каміння та інші промислові матеріали, призначені для облаштування камінів.

На рис.1, 2 наведено один із варіантів облаштування печі-«буржуйки» відповідно до протипожежних вимог.

«Одежа» «буржуйки» виконує не тільки протипожежні функції, а й слугує акумулятором тепла. По боках стінок бажано зробити отвори для виходу теплого повітря, які зовні закриваються металевими решітками. Таку саму металеву решітку встановлюють і поверх «буржуйки». Бажано, щоб верхня решітка знімалася. Це дає змогу в разі потреби використовувати «буржуйку» як варочну піч і полегшить її обслуговування.

Металевий екран, розміщений позаду «буржуйки», на 5—7% підвищує ККД печі.

Вдале проектування невеликого паливника ідасть змогу вивести димохід під прямим кутом.

Коли дверцята паливника відкриті під час горіння дров, можна насолоджуватись спостеріганням за мерехкотінням вогню. Якщо вам пощастить зробити дверцята «буржуйки» прозорими, то ваш «камін» не відрізнятиметься від німецьких і французьких аналогів.

Підлогу перед піччю-«буржуйкою», як і перед звичайним каміном, викладають кахлем чи іншим вогнитривким матеріалом.

В.В.Тарасюк

Оселя для молодої сім'ї

Затишний, призначений для сім'ї з чотирьох осіб будинок має зручне, ретельно продумане розташування кімнат. Приміщення сплановані за принципом, який став уже класичним: жилу зону розміщено на першому поверсі, а спальну кімнату — на другому.

Передпокій досить компактний, що дає змогу раціонально використовувати площу невеликої в плані будови (9,1х9,1 м).

Міжповерхові дерев'яні сходи, кольорову гаму яких дібрано дуже вдало, розміщені ліворуч вхідних дверей. Через широкий і світлий прохід можна потрапити у простору вітальню-їдальню. Великі двостулкові засклені двері на терасу і п'ятигранний еркер роблять це приміщення надзвичайно світлим.

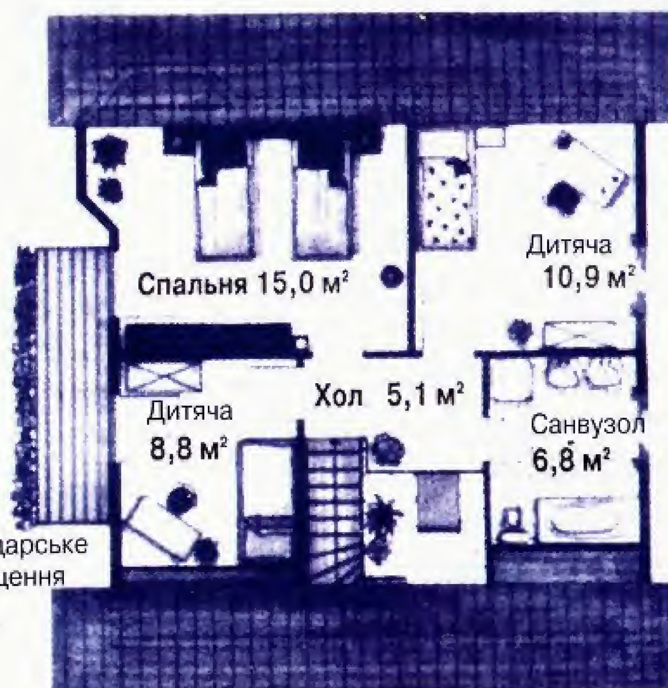
Окремий вихід на веранду особливо подобається дітям — для них це найкоротший шлях надвір. Таке рішення є практичним і в разі, коли родина у колі друзів обідає на терасі, — між кухнею і терасою лише десяток кроків.

Кухня розміщена праворуч входу, вона добре освітлюється через два вікна. Приміщення досить просторе, що дає змогу обладнати тут куточок для сніданків, особливо зручний в будні, коли всі поспішають у справах.

Особливістю нижнього поверху є підсобне приміщення навпроти кухні. На думку проектантів, господині набагато приємніше виконувати домашню роботу, не відриваючись від спілкування з дітьми, ніж проводити час біля пральної машини чи прасувальної дошки у цокольному поверсі самій. Площа нижнього поверху дає змогу розмістити праворуч входу і окремий санвузол для гостей.

Планування верхнього поверху також раціональне. Усі приміщення згруповані навколо холу, яким закінчується сходовий марш. Незважаючи на те, що кімнати ізольовані одна від одної, до будь-якої з них можна потрапити швидко і легко. На балкон, де достатньо місця, щоб усі члени сім'ї мали змогу насолоджуватися свіжим повітрям, можна вийти як із спальні господарів, так і з дитячої кімнати. За бажанням мешканців будинку, жилу площу верхнього поверху можна розширити за рахунок допоміжного простору в нижній частині схилу даху. У просторому санвузлі можна розмістити будь-яку сучасну сантехніку. Завдяки великому вікну, це приміщення має природне освітлення.

Продовження. Початок у № 2 за 2004 р.

Наша чарівна замовниця РАЯЧКО продовжує спілкуватися з мудрим і досвідченим архітектором.

ЕНЕРГЕТИЧНО ЧИСТА ОСЕЛЯ*

Об'ємне планування будівлі

Раячко: Тепер мене цікавить, які саме конструкції та будівельні матеріали слід застосовувати, щоб досягти бажаної мети.

Архітектор: Насамперед, необхідно визначитися з констуктивною схемою, тобто з принципом побудови споруди. Як відомо, існує велике різноманіття конструктивних рішень, але найчастіше у практиці будівництва малоповерхового житла використовують одно- та двопрольотні схеми монолітної структури (цегляна кладка чи кладка з іншого штучного каміння, легкобетонні стіни), каркасні або комбіновані системи. У нашому випадку, в першому варіанті — заглиблена будівля — застосована трипрольотна схема. Оскільки зовнішні стіни мають криволінійний характер, їх краще виконати з монолітної цегляної кладки, а стіни, шо примикають до грунту, — з монолітного бетону чи бетонних блоків. Для прольотів (6 та 4,8 м) використовують стандартні залізобетонні плити перекриття відповідної довжини (рис. 1).

Конструктивна схема будівлі "на ніжках" дещо складніша: спочатку влаштовують монолітну залізобетонну платформу, на якій монтують жилий поверх. Можна ще використати збірні залізобетонні опори для залізничних платформ, які замінюються та утилізуються.

Якщо використати дерев'яний каркас, то потрібно скоротити прольот до 4,8—5,4 м і відповідно зменшити площі приміщень (рис. 2).

У третьому варіанті будівлі (рис.3) доцільно запровадити комбіновану схему: зовнішні стіни викласти з цегли або іншого штучного каміння, а всередині створити каркас (цегляні чи дерев'яні стовпи).

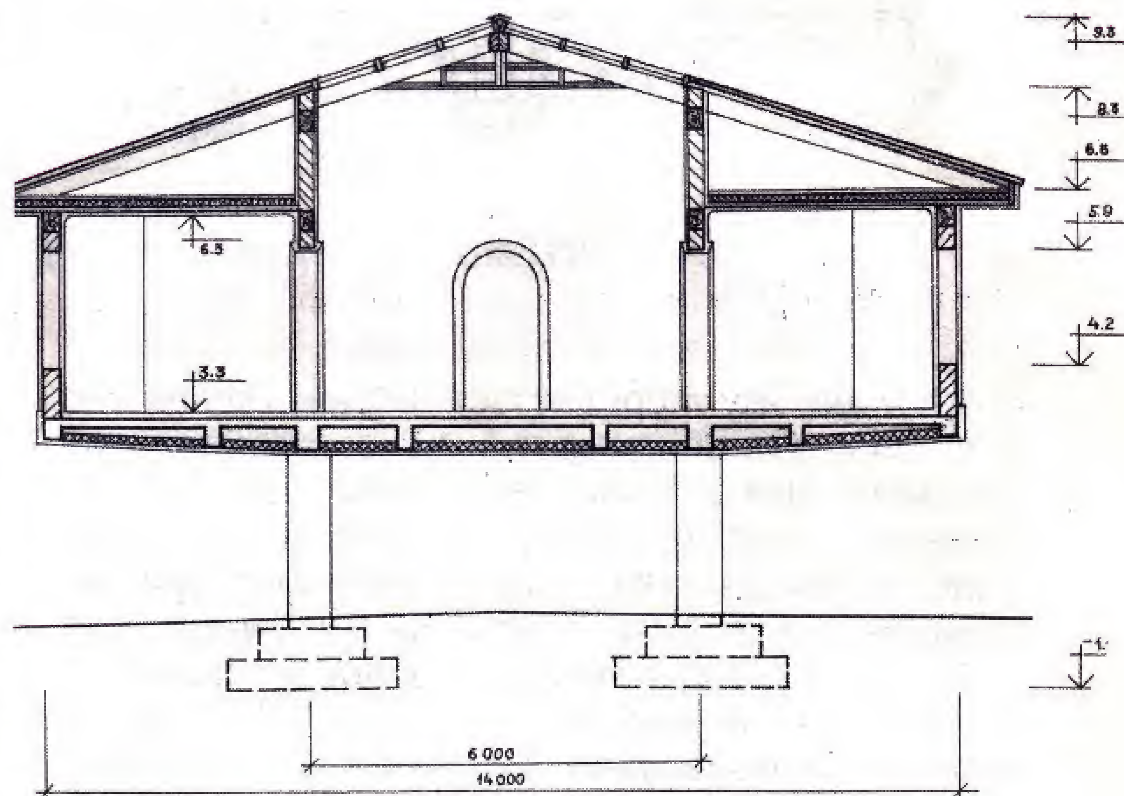
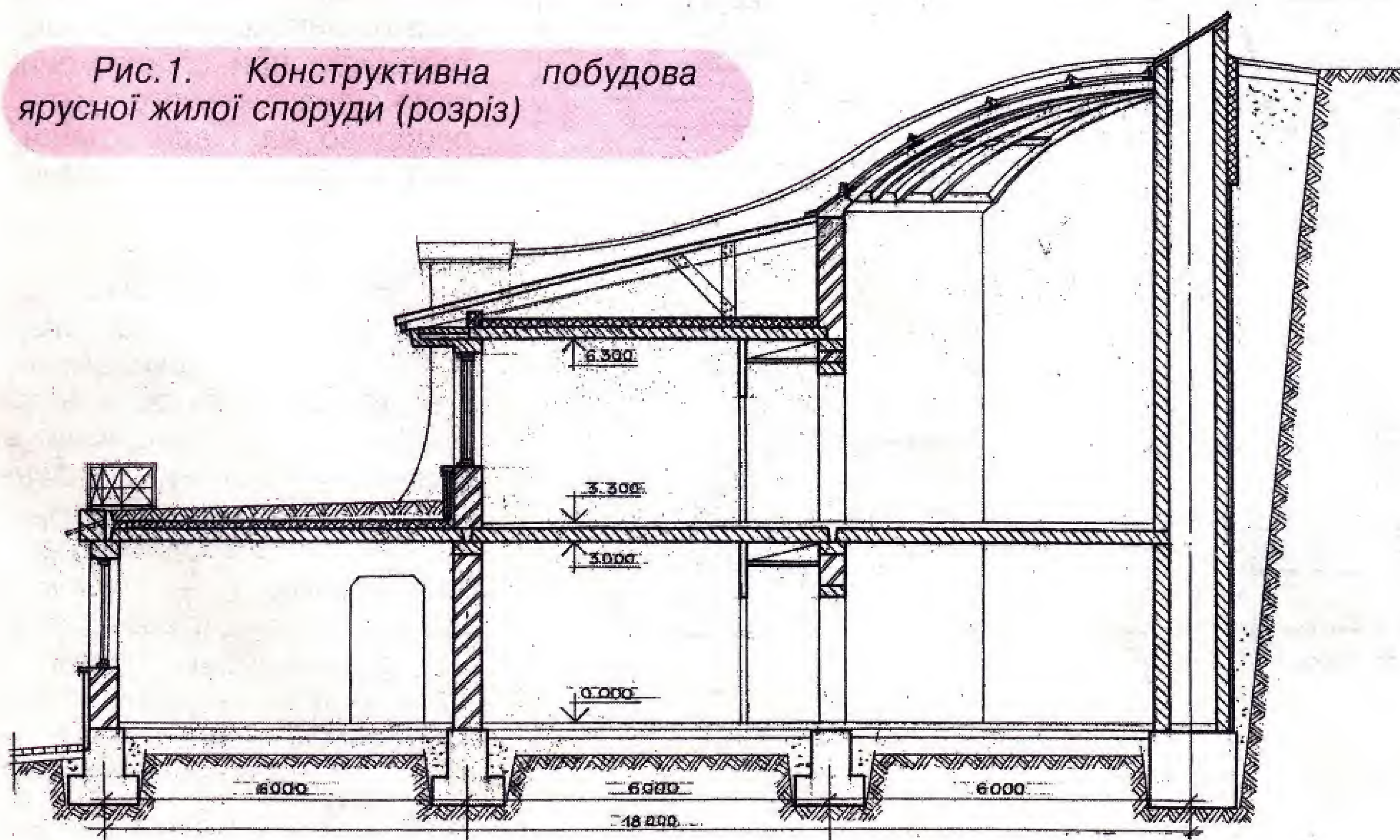

Рис.2. Конструктивна побудова жилої споруди "на ніжках" (розріз)

Фундаменти. У кожному з варіантів мають бути застосовані свої типи фундаментів, залежно не тільки від конструктивної схеми, а й від тієї природної основи (типу ґрунту та його

Рис.1. Конструктивна побудова ярусної жилої споруди (розріз)

* *Уривки з майбутньої книги друкуються вперше*

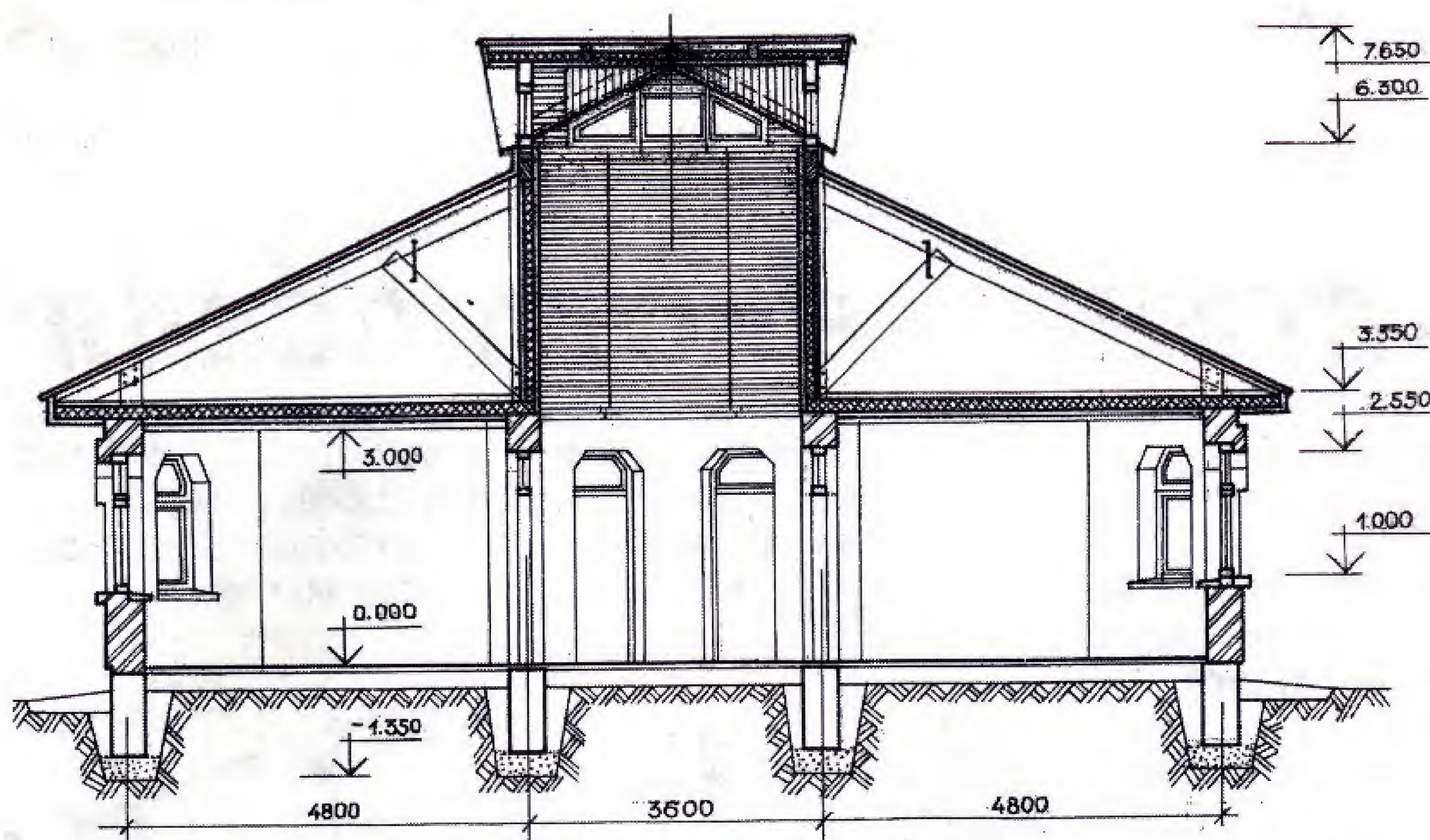

Рис.3. Конструктивна побудова одноповерхової жилої споруди (розріз)

стану), на яку передається навантаження від усієї споруди. За конкретними конструктивними розрахунками визначають розміри підошви фундаменту, марку бетону, арматури, а також глибину фундаменту, яка, до речі, має бути не меншою від глибини промерзання грунту.

Якщо споруда невелика (одноповерхова), а грунти сухі й несипкі, то допустиме застосування навіть піщаних фундаментів, але з обов'язковим пошаровим утрамбовуванням піску та створенням прошарку із щебеню, гравію чи цегляного бою, залитого цементним розчином (рис. 4*а*). При цьому в усіх випадках треба надійно захистити фундамент від проникнення вологи, щоб запобігти просіданню окремих його частин, з'явленню тріщин, перекосів кострукцій. Цього можна досягти з допомогою відмосток або глиняних замків по зовнішньому контуру споруди.

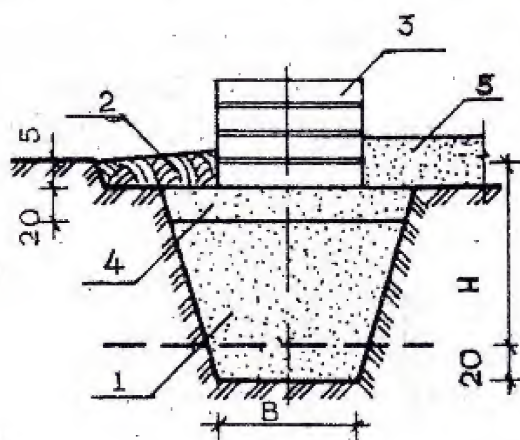
Найчастіше при будівництві індивідуального житла використовують бутові, бутобетонні (рис.4*б*), монолітні (рис.4*в*) та збірні фундаменти з бетонних блоків (рис.4*г*).

Стіни. У кожному з варіантів застосовують свій тип стінових конструкцій залежно від тих умов, які спонукають до тих чи інших рішень. Так, у нашій ярусній, досить складній за структурою споруді можливе застосування кількох варіантів зовнішніх стін, що не торкаються грунту.

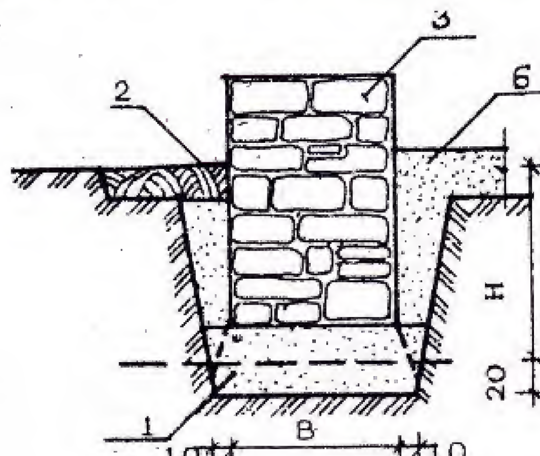
Це може бути монолітна кладка з повнотілої цегли (рис.5а), цегляна кладка з повітряними прошарками (рис.5б), вапняково-черепашникова кладка (рис.5*в*) або щось подібне.

Раячко: Я багато чула про такий будівельний матеріал, як саман. Чи можливо його застосувати?

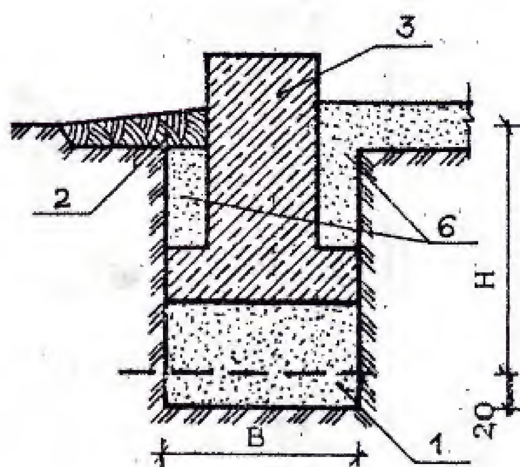
Архітектор: Це дійсно привабливий, екологічно чистий і дуже практичний будівельний матеріал, який досить широко сьогодні застосовують при спорудженні саме індивідуального житла, особливо на півдні країни. Його виготовляють з глини,

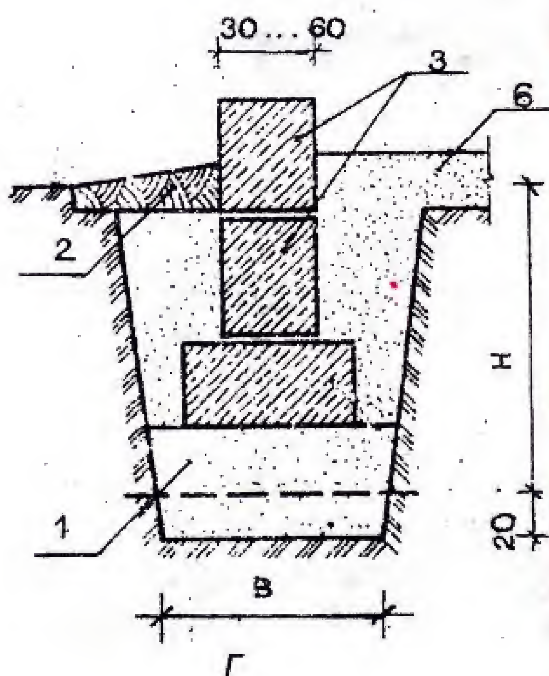
а

б

в

г

Рис.4. Конструкція фундаментів (переріз): а — піщаний фундамент; б — бутовий чи бутобетонний фундамент; в — фундамент з монолітного бетону; г — фундамент з бетонних блоків; 1 — пісок (з пошаровим утрамбовуванням); 2 — глиняний замок; 3 — конструкція стіни; 4 — шар щебеню, гравію з поливанням цементним розчином; 5 — підсипка (15 — 20 см); 6 — зворотна засипка грунтом

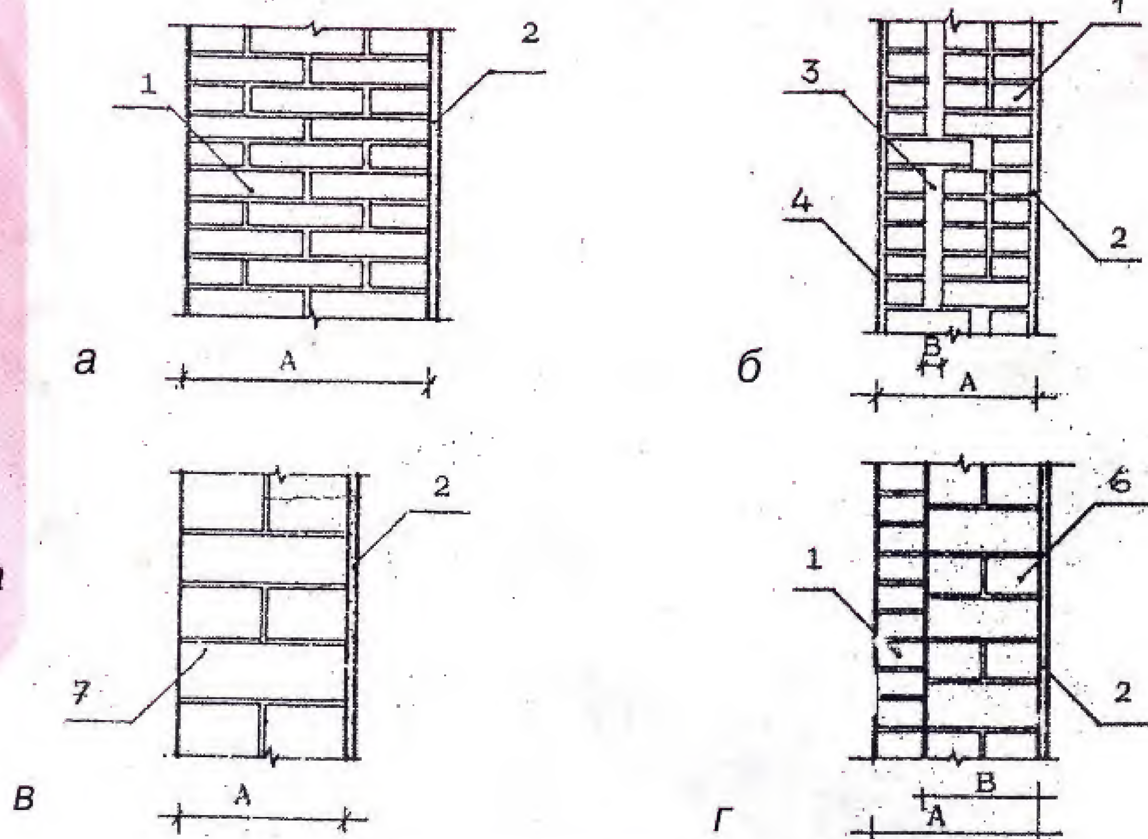

Рис. 5. Конструкції стін: а — монолітна цегляна кладка; б — цегляна кладка з повітряним прошарком; в — кладка з вапняка-черепашника; г — кладка із саману із зовнішнім облицюванням; 1 — глиняна цегла; 2 — внутрішня штукатурка (20 мм); 3 — повітряний проміжок; 4 — зовнішня штукатурка (20 мм); 5 — керамічна порожниста цегла; 6 — саманна цегла; 7 — вапняк-черепашник

піску, соломи, моху, сухої трави (на три частини глини беруть від однієї до трьох частин піску залежно від жирності глини, а сухі волокнисті домішки становлять десь 1,5 кг на відро глини). Суміш ретельно перемішують, підливаючи воду, і коли вона набуде однорідності — набивають нею заздалегідь виговлені форми з чарунками 390x190x120 мм. Через три дні саманові блоки ставлять на ребро і ще десь з тиждень висушують під піддашком. Кладку із саману для захисту від несприятливих атмосферних умов доцільно зовні облицювати цеглою чи іншим декоративно-оздоблювальним матеріалом (рис.5г).

У наш час практикується застосування багатьох різних стінових матеріалів і типів кладок.

Особливо популярні всілякі так звані легкі бетони (шлакобетони, керамзитобетони, тирсобетони), які дешевші за цегляну кладку. Інколи застосовують і різного роду бій, будівельне сміття. Але тут треба нагадати, що все, що несе енергію руйнування, будучи вмонтованим або використаним у будівництві, цією ж енергією наділяє те, що споруджується, і це обов'язково проявиться так чи інакше у вигляді негативних якостей. Тому добирати матеріал слід виважено і свідомо, пам'ятаючи про можливі наслідки. Як відомо, найкращими є природні матеріали: глина (і все те, що з неї виготовляється без порушення технологічних процесів і екології), вапняк-черепашник, дерево, солома, очерет. До речі, цікаві розробки екологічно чистого житла пропонує архітектурна група "Вруна". Стіни будівель, які вона проектує мають дерев'яний несучий каркас з тесаних дерев'яних несучих стовпів перерізом 170x170 мм або дерев'яний 16-гранний зруб.

Стіни складають в основному із шарів очерету і глини товщиною відповідно 2 і 3 см у стандартній дощаній опалубці. Для створення такої стіни в процесі будівницва в опалубку почергово закладають шари очерету і глини (без піску, домішок), які старанно утрамбовують. Очерет у кожному наступному шарі вкладається перпендикулярно до попереднього.

Після висихання глиняно-очеретяно-дерев'яних стін зсередини до них прикріплюють гіпсокартонні плити, а зовні, коли стіни повністю висохнуть, їх обмазують киплячою оліфою і білять. Стіни можна також облицювати з фасадного боку очеретяними пресованими плитами під штукатурку або вагонкою. Між стіною та цими плитами залишають повітряний проміжок для вентиляції.

Така структуризована конструкція стін має високу несучу здатність (вона витримує два чи три поверхи, вагу важких об'язувальних балок, балконні консольні кріплення) та відмінні теплотехнічні характеристики (порівняно з монолітною цегляною кладкою вона в 3—4 рази тепліша).

Улітку в глиняно-очеретяному житлі прохолодно й затишно, взимку — тепло. Але така несуча конструкція потребує захисту від надмірного зволоження (карнізні виноси мають бути 0,8—1,3 м).

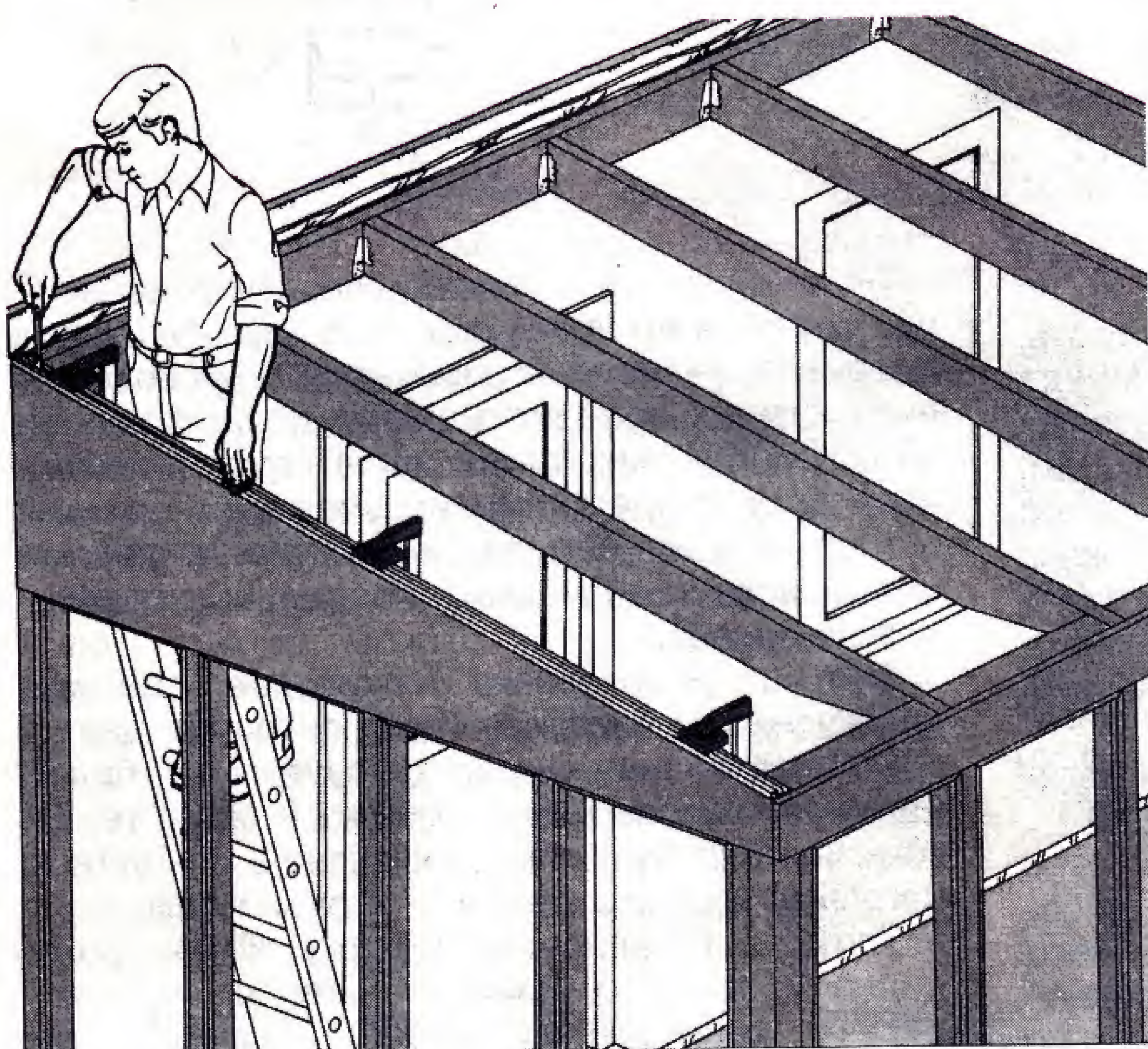
Можна також використати досвід сусідньої Білорусі, де вже кілька років на селі ведеться інтенсивне будівництво жилих будинків із солом'яних блоків. Найкращим матеріалом для солом'яних блоків є житня солома, оскільки нею "не цікавляться" гризуни. Цю солому пресують у блоки, розміри яких коливаються у значних межах, а в середньому становлять 90x45x35 см. Блоки вкладають у звичайну каркасну структуру або нанизують на металеві штирі, замонолічені у фундамент, один за одним. Їх можна також скріплювати між собою й іншими додатковими пристроями. Головною перевагою солом'яних блоків є їхня надзвичайна легкість, завдяки якій спрощується конструкція фундаментів, а недоліком — пожежонебезпечність. Хоча прихильники цього матеріалу стверджують, що захист стін штукатуркою нівелює цей недолік.

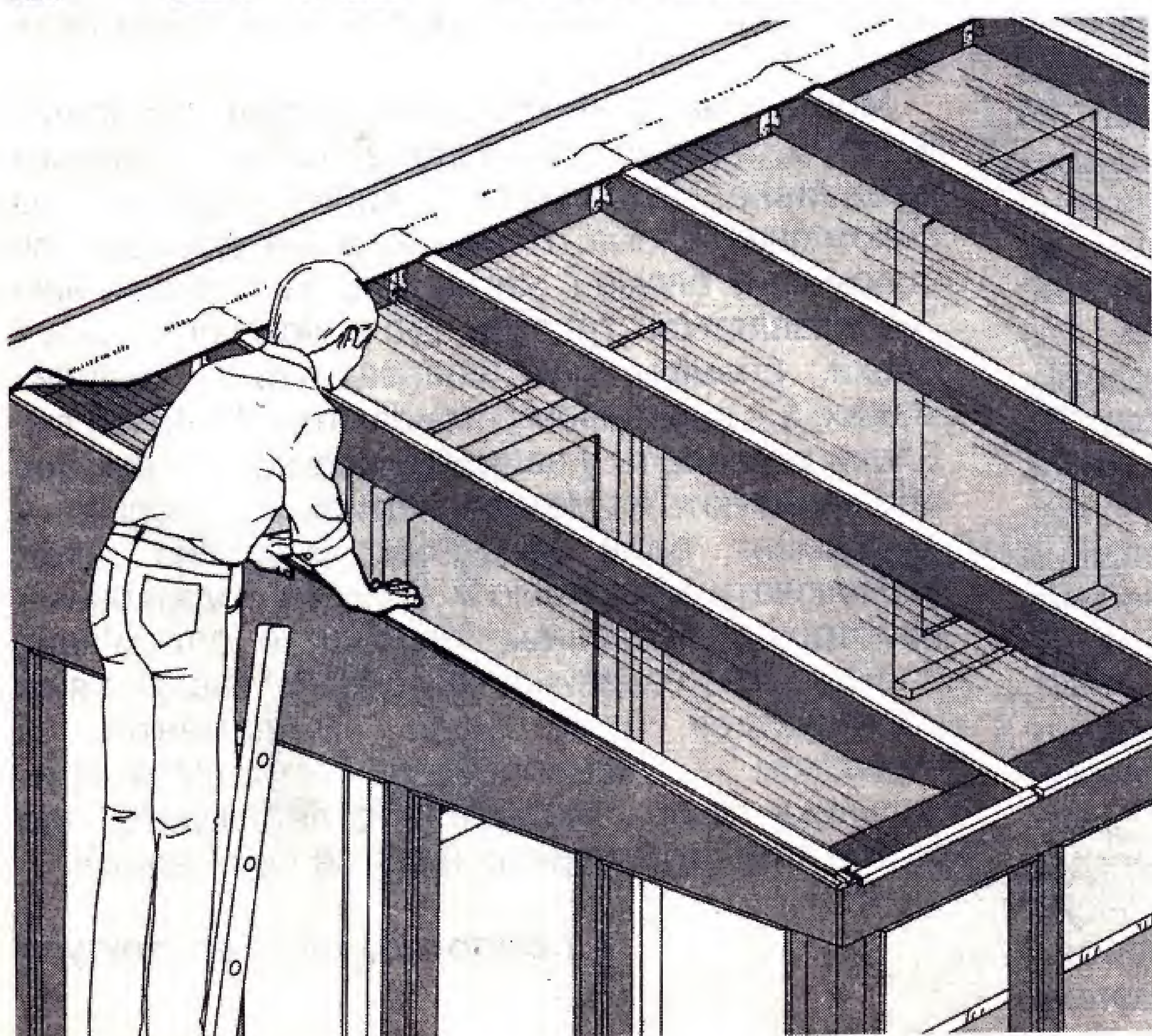
Г.І.Болотов, *канд. архітектури*

Відкрите сонцю приміщення — оранжерея

Закінчення. Початок у №1 за 2004 р.

Кріплення рам до даху

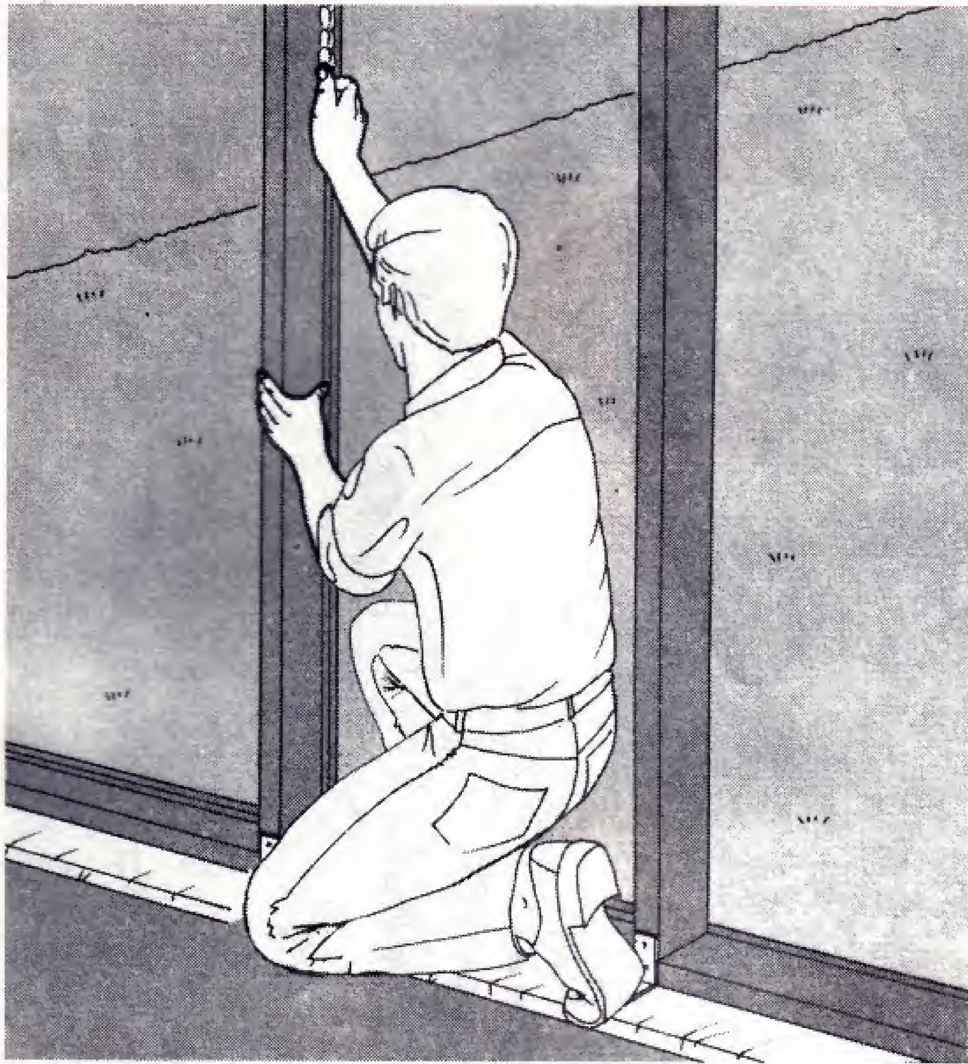

Установлення першої планки рами. Проведіть лінію по центру верхньої поверхні однієї з крайніх кроків. Прикладіть бокову алюмінієву планку рами зверху крокви, щоб верхній край її був врівень з верхнім краєм крокви, зробіть розмітку для шурупів на прокресленій лінії і закріпіть планку струбцинами. Прикрутіть планку до крокви. Зніміть струбцини і за описаною раніше послідовністю установіть бокову планку з протилежного кінця й розділові планки на проміжних кроквах.

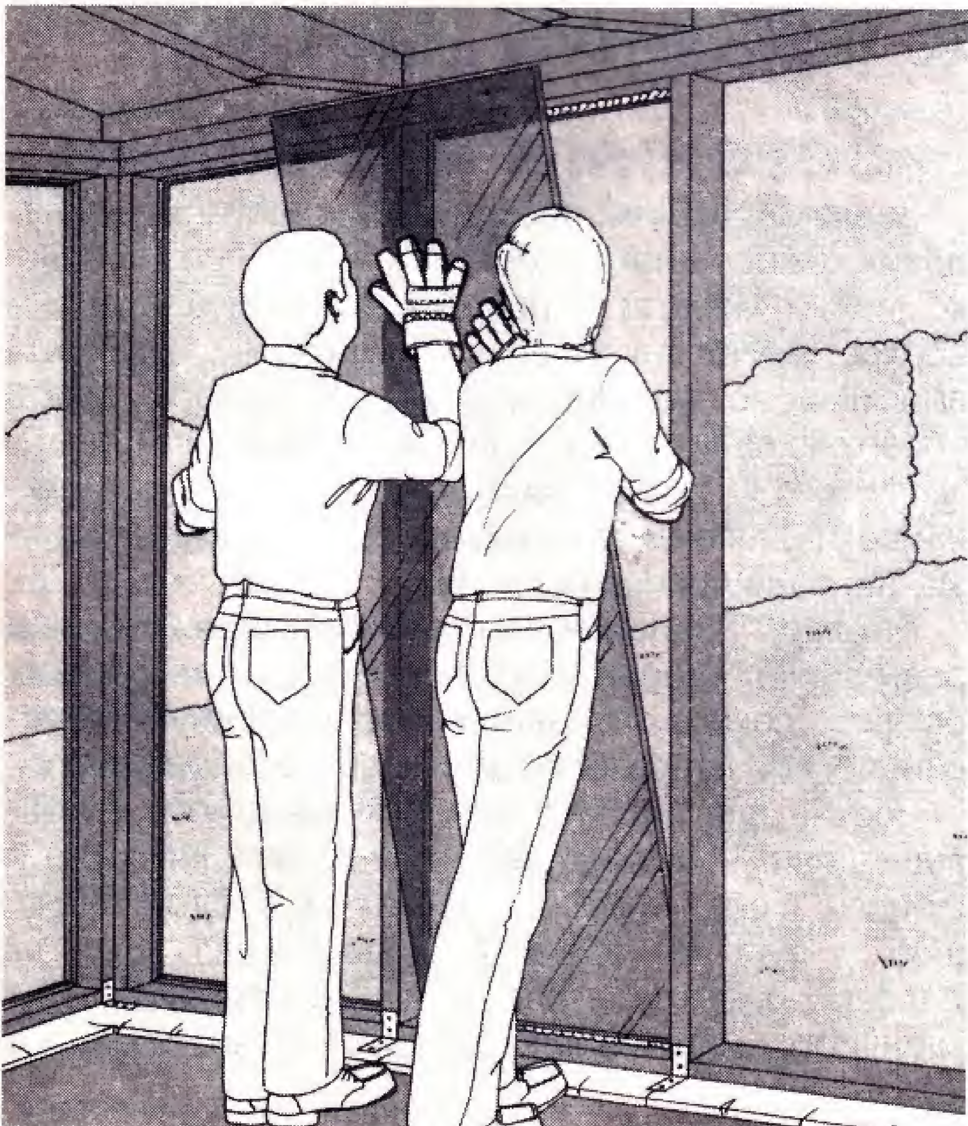
Засклення даху. На верхньому кінці акрилової панелі зробіть ущільнення з алюмінієвої клейкої стрічки, а на нижньому її кінці закріпіть затискач. Вставте панель між першою парою суміжних планок, залишивши 3-міліметровий допуск на розширення акрилу. Нижня частина панелі має нависати над пояском передньої стіни на 25 мм. Розмістіть пластмасову накладку зверху бокової планки і скріпіть її з нею. Установіть другу панель у суміжному прорізі між кроквами й покладіть накладку поверх розділової планки, яка скріплює дві установлені панелі. У вказаній послідовності засклість весь дах, своєчасно знімаючи захисне покриття з панелей після їх установлення. У процесі роботи з допомогою дерев'яної планки переміщуйте фартух так, щоб він розміщувався поверх панелей.

Засклення стін *Підготовка рами.* Розімніть у руках шматок шпаклівки, що зроблена на основі лляної олії. У разі необхідності додайте лляної олії, щоб шпаклівка набула пластичності. Утримуючи шпаклівку в руці, великим пальцем вдавлюйте її уздовж внутрішнього боку бортика однієї із рам, щоб виходила безперервна довга смужка товщиною 3 мм. Вдавіть два

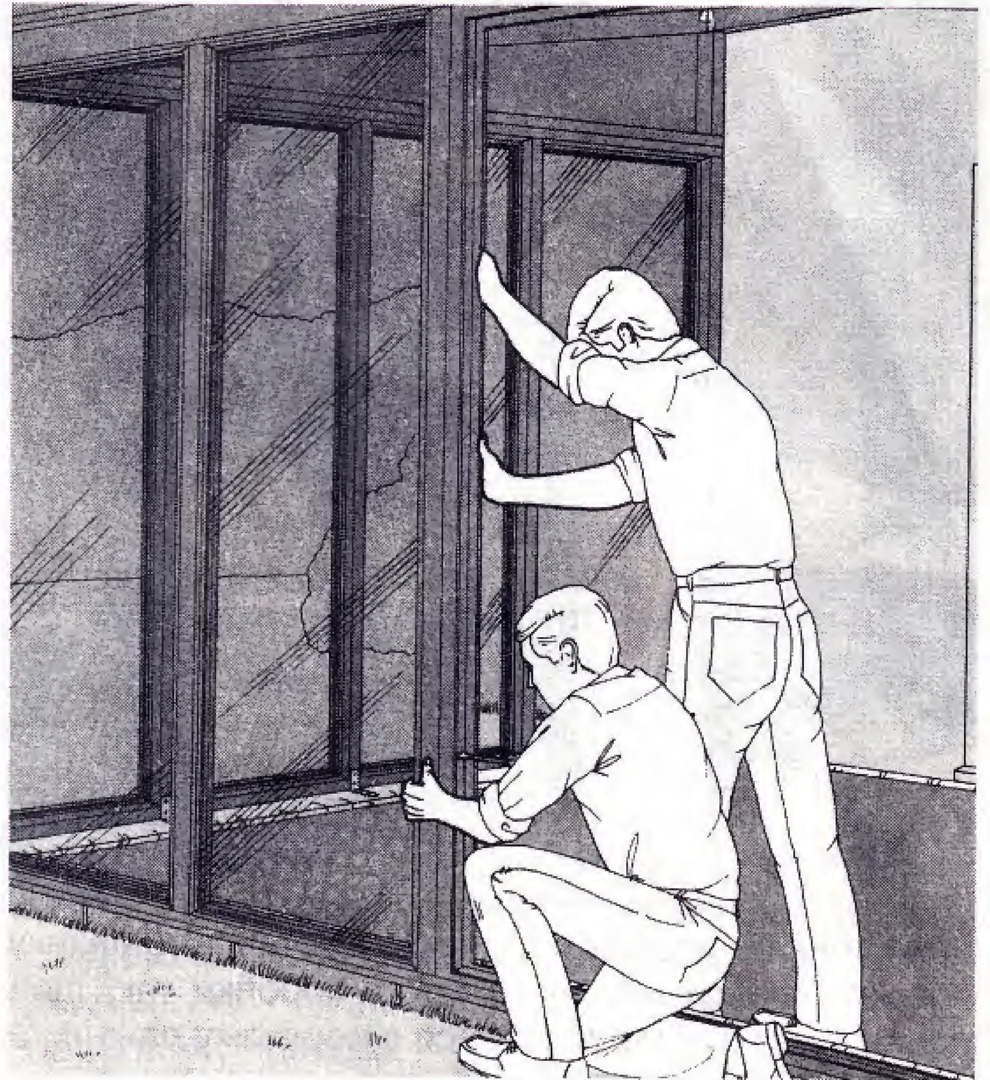

установочних блоки у шпаклівку внизу рами для упору скла.

Установлення скла. Разом з помічником підніміть лист віконного скла і розмістіть його основу на упор з установочних блоків. Обережно притисніть скло до бортиків, поки його крайки не закріпляться міцно у шпаклівці. Видаліть шпаклівку, що вичавилася на внутрішню поверхню скла, лезом або ножем. Підготуйте і обріжте під кутом планки для внутрішніх бортиків рами. Щоб скло можна було зняти, внутрішні бортики кріпіть до рами тільки цвяхами, не користуючись клеєм.

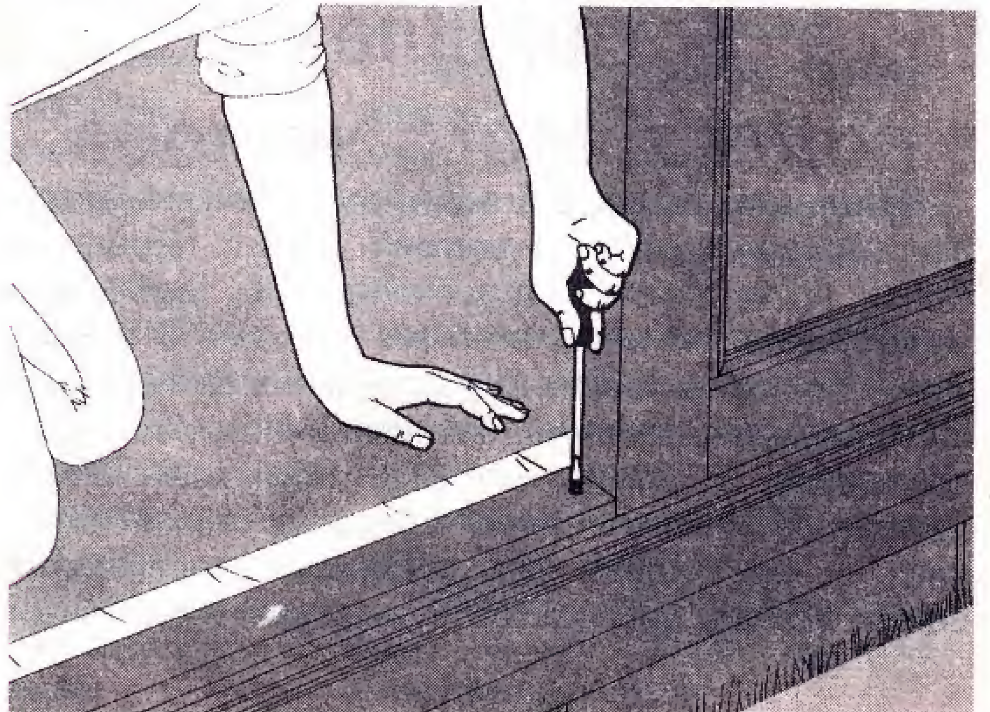

Установлення розсувних дверей

Кріплення коробки. Складіть дверну коробку на землі, керуючись інструкцією фірми-виготовлювача. Разом з помічником вставте готову коробку у залишений для неї проріз у стіні. Перевірте вирівнювання коробки з допомогою спиртового рівня, виска й косинця і, в разі необхідності, помістіть прокладки між стояками стіни та одвірками. Просвердліть приховані отвори через одвірки у прилеглі до них вертикальні стояки, прикріпіть коробку до стояків і замажте отвори спеціальним заповнювачем для дерева.

Установлення нерухомої панелі. Помістіть верхню крайку нерухомої панелі у паз на верхній поперечній планці коробки, а нижню кромку, відповідно, в паз на нижньому брусі; зсуньте панель,

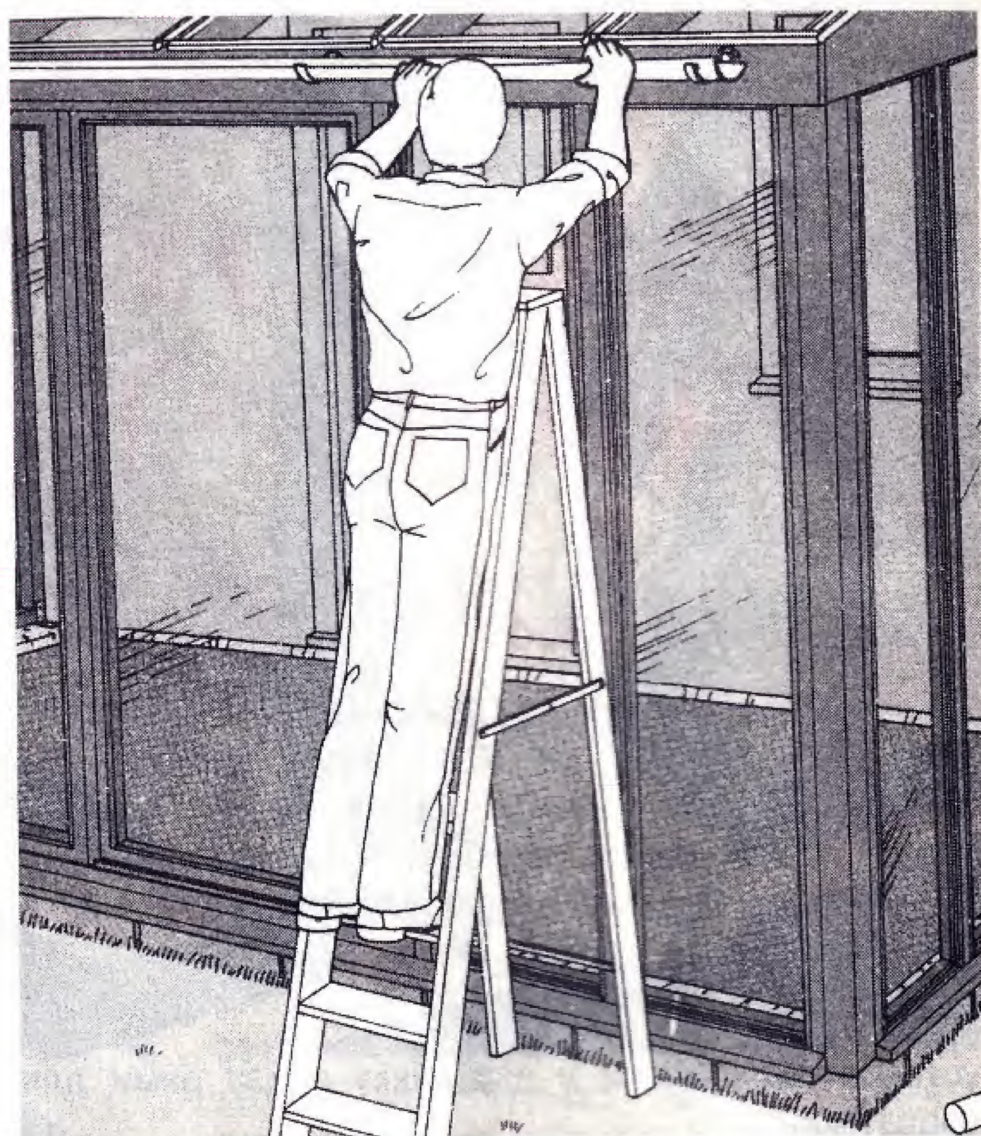

поки вона не упреться в одвірок. Установіть планку поріжка поверх нижнього бруса коробки так, щоб одним кінцем вона упиралася в нерухому панель, а другим — у протилежний одвірок, і прикрутіть планку шурупами. У такий самий спосіб підготуйте й закріпіть планку з внутрішнього боку верхньої поперечної планки коробки.

Установлення розсувної панелі. Стоячи знадвору, сумістіть верх розсувних дверей з верхньою напрямною, що міститься всередині верхньої поперечної планки коробки. Обережними пересуваннями панелі добийтеся, щоб її низ був установлений на нижній напрямній. Закріпіть упори на верхній і нижній напрямних. Кілька разів відчиняючи й зачиняючи двері, перевірте плавність ковзання і, за необхідністю, скоригуйте зазор регулюванням роликів унизу розсувної панелі згідно з інструкцією виготовлювача.

Установлення водостічного жолоба

Кріплення жолоба з похилом. Натягніть мотузку горизонтально по верхній панелі передньої стінки, потім опустіть один її кінець так, щоб похил жолоба став не менш як 5 мм на кожні 3 м довжини. Позначте положення кріпильних кронштейнів з інтервалами, рекомендованими в інструкції виготовлювача, і зніміть мотузку. Прикріпіть кронштейни до верхньої панелі передньої стінки і затисніть у них жолоб. Для з'єднання послідовних секцій жолоба використайте затискачі з гумовими

прокладками або з'єднувальний цемент — залежно від того, що рекомендовано в інструкції виготовлювача.

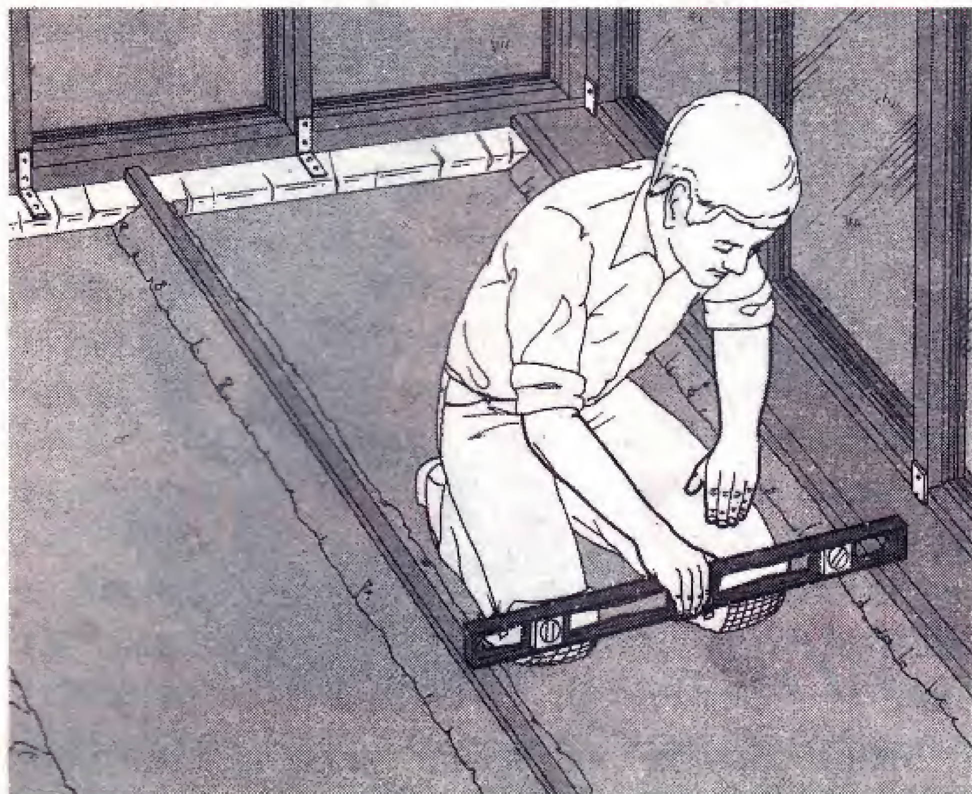
Щоб завершити систему водозливання, до нижнього кінця жолоба кріплять секцію для стоку, а від неї вздовж кутового стояка облаштовують на кронштейнах вертикальну водостічну трубу. Щоб дощова вода стікала біля стіни будинку, подовжіть жолоб, використавши кутову секцію, вздовж бокової стіни оранжереї і, в разі необхідності, подалі, потім з допомогою труби з'єднайте з водостічним зливом будинку.

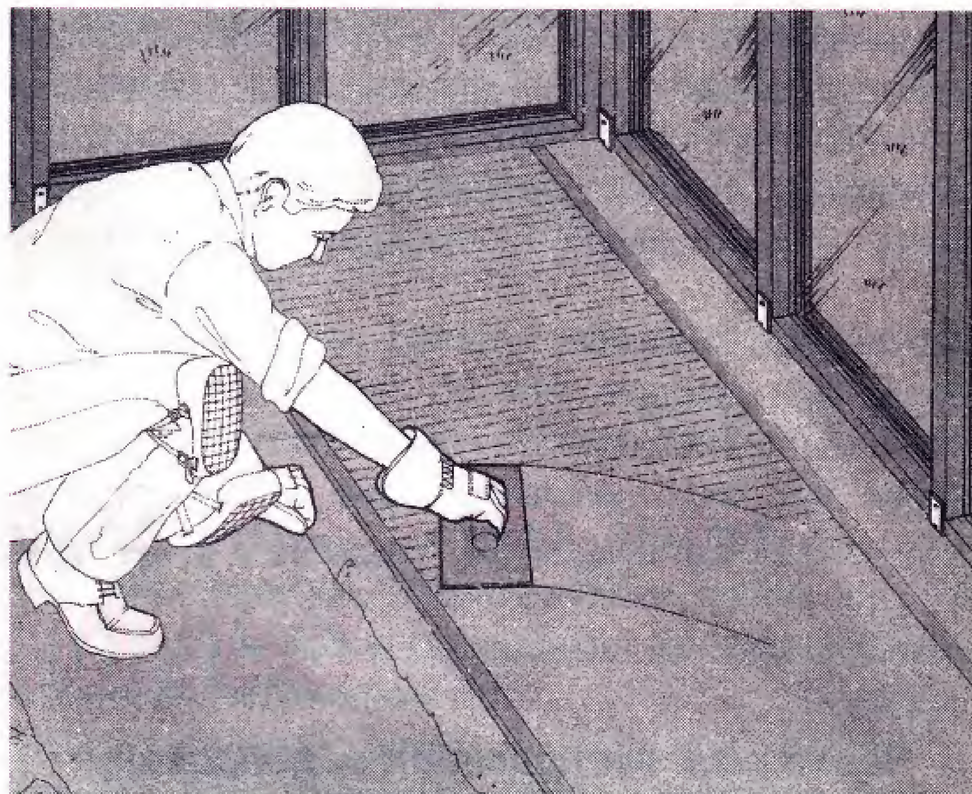
Покриття підлоги бетонним розчином

Завдяки дрібним, розсипчастим частинкам складових компонентів — цементу і піску — розчин легко можна укласти й розрівняти на будь-якій поверхні. Дерев'яні планки, покладені в розчин і вирівняні по запланованій висоті підлоги, ділять поверхню підлоги на секції шириною не більше 1 м. Після того як розчин викладено й зачищено у кожній секції, планки виймають і залаштовують прорізи, що залишилися після них.

Порядок заповнення секцій залежить від розміщення дверей. В оранжереї, що описується, останню секцію слід заповнювати з мостків, перекинутих між дверима будинку і дверима оранжереї.

Розчин для покриття підлоги замішують у співвідношенні 1 частина цементу на 3 частини гострокутного піску. Густина розчину має бути такою, щоб у руці він зберігав форму після того, як долоню розкрити, — але на межі розсипання. Для міцнішого скріплення розчину й витриманого

бетонного фундаменту зволожують поверхню фундаменту за 24 години до укладання розчину, а безпосередньо перед установленням розділових планок — покривають фундамент цементом, розведеним водою до стану рідкої пасти.

Поділ приміщення на секції. Нанесіть шар розчину шириною 150 мм з одного боку фундаменту. У 50 мм від краю кладки з бетонних блоків покладіть на шар розчину дерев'яну планку 50х25 мм широким боком догори. Перевірка вирівнювання планки: верхній її край має розміститися на 25 мм вище за верхній край кладки з бетонних блоків. З допомогою мастерка заповніть розчином простір між планкою та нижнім брусом каркаса стіни, утримуйте розчин дерев'яним бруском і зачистіть гладилкою. У такий самий спосіб установіть розділову планку з протилежного боку; переконайтеся, що обидві планки вирівняні. Паралельно планкам нанесіть смуги розчину шириною 100 мм з інтервалом приблизно 1м і покладіть на них дерев'яні планки 50х25 мм. Перевірте вирівнювання розділових планок.

Завершення роботи. Лопатою накидайте розчин в одну із дальніх секцій, поки рівень його на 10 мм не перевищить розділових планок. Утрамбуйте розчин дерев'яним бруском, потім зигзагоподібними рухами протягніть брусок поверх суміжних розділових планок, щоб видалити надлишок розчину. Розгладьте поверхню розчину гладилкою, після чого відшліфуйте поверхню з допомогою стальної. Перехилиться через оброблену секцію, заберіть дальню від вас розділову планку, потім залийте розчином і розрівняйте виїмку. У такий самий спосіб заповніть розчином й обробіть решту секцій. Закінчивши роботу, покрийте цементну підлогу поліетиленовою плівкою і витримайте розчин протягом трьох днів.

РИТМИ НАШОГО ЖИТТЯ

Корисно знати

Учені давно звернули увагу на той факт, що ритм життя людини циклічний і залежить від обертання Землі навколо своєї осі, від фаз Місяця та інших явищ природи. Проявляється він зміною тиску та серцевої діяльності, роботи нирок, залоз внутрішньої секреції. Досліджує залежність людини від усіх цих факторів хрональна біологія. Не так давно вчені у цій галузі з'ясували, що добовий ритм життя людини від народження до смерті підпорядковується циклу, що кратний трьом. Тричі на день настає прилив і відлив фізичних сил. Тричі настає втома. І настрій людини також підпорядковується магічному числу "три". Таким чином, кожному з нас слід звіряти свої плани та наміри з ходою свого внутрішнього годинника, за ним визначати, що краще зробити саме зараз, а що відкласти на потім.

• Найбільше людина піддається стресам одразу після сну і перед сном.

• Час для кохання — 8-ма година ранку! У цей час настає статевий гормональний пік.

• Найкращий час для прийняття рішень — полудень. Не слід приймати рішення до 9-ої години ранку та у другій половині дня.

• На прийом до лікаря. Найкраще шкіра людини сприймає уколи о 9-й годині ранку.

• Коли обідати. Найбільше шлункової кислоти утворюється о 13-й годині — навіть якщо людина у цей час нічого не їсть.

• Легко переконати співрозмовника під час їди. Людина найкраще сприймає аргументи інших саме під час приймання їжі. Виявляється, приказка "коли я їм, я глухий і німий" невірна.

• Години для спорту. Наші м'язи найбільш працездатні о 13.30.

• Час для ремесла. Найкраща працездатність умілих рук - між 15-ою і 16-ою годинами.

• Найлегше дихати між 16-ою і 18-ою годинами.

• Найбільш повні смакові відчуття, слухове сприйняття, нюх — між 17-ою і 19-ою годинами.

• Вам захотілося випити... Печінка найкраще сприймає алкоголь між 18-ою і 20-ою годинами.

• Косметичний догляд за шкірою краще проводити з 18-ої до 20-ої години.

• Коли ви не повинні залишатися на самоті. Найбільш гостро людина відчуває самотність між 20-ою та 22-ою годинами.

• Водіям краще не сідати за кермо о 2-й годині ночі.

• Години слабкості. Найнижчий кров'яний тиск у людини між 4-ою і 5-ою годинами ранку.

ВОДА — ЦЕ ЖИТТЯ, ЗАКІНЧИТЬСЯ ВОДА — ЗАКІНЧИТЬСЯ ЖИТТЯ

РЕМОНТ САНТЕХНІКИ - НЕ ТАКА ВЖЕ Й СКЛАДНА СПРАВА

Через різні несправності водопроводу близько 21% питної води витрачається даремно. І не тільки через недосконалість сантехнічного обладнання, а й через наше доволі легковажне ставлення до використання води. До речі, тільки для того, щоб з допомогою електронасосів подати у квартири воду, що буде використана не за призначенням, за рік витрачається стільки електроенергії, скільки виробляє ДніпроГЕС.

Однією з основних причин значних непродуктивних витрат води є несправності змивного бачка, які у більшості випадків можна усунути й самотужки.

Бачок з бічним підведенням води

Ремонт, як і лікування, починається з постановки діагнозу. Зніміть кришку і натисніть на плоску частину груші. Якщо підтікання припиниться, то, ймовірно, його причиною є несправність тяги груші. Зніміть тягу із спускного важеля і викрутіть її з груші. Розпряміть тягу, особливу увагу приділяючи П-подібній частині, — вона не повинна чіплятися за важіль, крім того, тяга повинна вільно ковзати у втулці тільки під масою груші. Часто різьба на тязі зірвана, тоді потрібно нарізати нову — М3. Важливо, щоб довжина різьби не змінилася, інакше при закручуванні можна проткнути грушу наскрізь. Якщо ж різьба зламана, тягу потрібно подовжити за рахунок П-подібної частини або виготовити нову — для цього можна використати сталевий, обміднений або латунний дріт діаметром 3 мм.

Якщо тяга непошкоджена, слід оглянути грушу. Часто стінки сферичної частини груші настільки стираються, що втрачають пружність і не перекривають сідло. Найкраще замінити грушу, а якщо її немає, то спробуйте начепити грузило на стару. Важливо не перестаратися — занадто велике навантаження призведе до швидкого спрацювання.

Якщо різьба на груші зірвана, потрібно збільшити довжину різьби на тязі так, щоб простромити грушу наскрізь. Тепер можна надійно закріпити останню між двома новими гайками. Якщо довжина тяги виявиться недостатньою, її слід подовжити.

У разі нормальної роботи груші і тяги, перевірте сідло. Воно виготовлене із сталі з антикорозійним покриттям. Покриття тонке, тому там, де воно контактує з грушею, нерідко з'являється іржа, яку зчищають наждачною шкуркою або зішкрібають ножем, піднявши тягу з грушею.

З дуги може випасти напрямна втулка, через що груша недостатньо перекриває сідло. Втулка швидше за все знаходиться у бачку, її неважко встановити на місце, натягнувши зверху і знизу шматочки гумової трубки. Також можна зробити "вічну" втулку, нарізавши на обрізку латунної трубки необхідного діаметра зовнішню різьбу. Трубку міцно закріплюють двома гайками: зверху і знизу від дуги.

Важіль для спускання води виходить з ладу дуже рідко, однак розхитується його кріплення, в результаті чого він «вискакує» з тяги. Встановивши важіль на місце, акуратно затягніть гвинти. Виступ пластини з різьбою повинен упиратися в низ виїмки стінки бачка. Важіль згинати непотрібно. Якщо вам здається, що це слід зробити — він встановлений неправильно.

Вода може витікати не тільки через сідло. Спробуйте натиснути на перелив зверху. Якщо вода проникає в зазор між різьбою переливу й отвором корпусу, відкрутилася пластмасова гайка. Її важко підтягти, не розібравши всю конструкцію, але можна спробувати. Насамперед спробуйте обернути перелив за годинниковою стрілкою. Якщо вам вдасться це зробити, то гайку можна затягти, однак, швидше за все, вона почне прокручуватися разом із трубкою. Закрийте вентиль, через який подається вода. Спустивши воду, зачекайте, по-

ки бачок підсохне. Розпушивши льняну мотузку, спробуйте намотати її у зазорі між переливом і отвором. Якщо зазор малий, намотайте її поверх зазору і залийте олійною фарбою.

Буває, що гайка зовсім відкручується. Вийнявши перелив, на його різьбу намотайте льняні нитки так, щоб обертаючи трубку за годинниковою стрілкою, можна було із зусиллям вкрутити її в отвір. Натискаючи на бачок, обов'язково притримуйте його, зусилля не повинно передаватися на поличку, інакше вона трісне.

Досить складним пристроєм, що часто вимагає ремонту, є латунний поплавковий клапан. Перевірити його роботу нескладно — спорожніть бачок і підніміть важіль з поплавком вгору до упору. Улоговина в сідлі обов'язково дасть про себе знати — вода, як і раніше, надходитиме в бачок. Перекрийте воду вентилем і, розігнувши вісь, зніміть кришку, важіль і шток. Щоб ще раз переконатися в наявності улоговини, проведіть викруткою по краях сідла. Цього разу кращий спосіб ремонту — заміна поплавкового клапана. Відновити його складно. Потрібна торцева фреза, діаметр якої на 1— 2 мм менший, ніж внутрішній діаметр корпуса клапана. У хвостовик фрези доведеться вкрутити баранчик, наприклад, від валика для ручного віджимання білизни. Імпровізований баранчик можна виготовити з болта, до головки якого приварена поперечина (до речі, це пристосування входить і до ремонтного комплекту для змішувачів). Щоб вивести улоговину, корпус клапана можна не знімати, але, обертаючи фрезу, компенсуйте тиск на поличку так, щоб її не зламати.

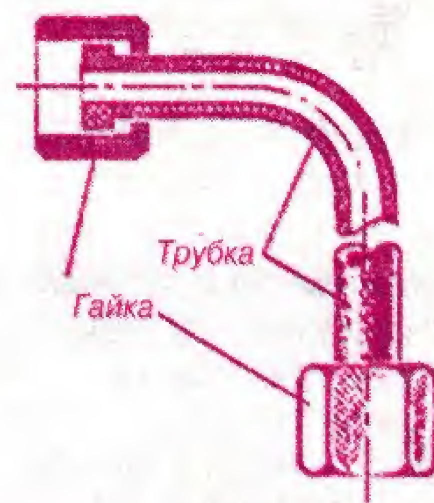
Перевірте прокладку і клапан, куди вона вставляється, — трапляється, що останній вивалюється із шпинделя. Самостійно обтиснути основу клапана на кульковому кінці шпинделя дуже складно, тому доведеться замінити весь вентиль або його головку.

Може виявитися, що вода у бачок не надходить, навіть коли важіль з поплавком повністю опущений. Розібравши поплавок, спробуйте прочистити отвір у сідлі. Успіх підтвердить струмінь води з отвору.

Гірше, коли вода не з'явилася і після чищення. Ймовірніше за все, несправний вентиль подачі води в бачок. Перекрийте його. Перед розбиранням викрутіть на кілька обертів маховичок зі шпинделем і лише після цього відкручуйте головку. Якщо справа у прокладці — затверділа або розтріскалася, — можливі варіанти. Насамперед її потрібно витягти, а для цього не знайти кращого інструмента за шило. Прокладку, в якій тріснув тільки верхній шар, можна перевернути і поставити на місце. У прокладці, спрацьованій з двох боків, потрібно зрізати верхній шар, а щоб зберегти товщину, скористайтеся підкладкою такої ж товщини. Радикальне рішення — виготовити нову прокладку.

Ще один вузол бачка — важіль з поплавком. Іноді він ламається по лінії отвору, тоді доводиться замінювати весь поплавковий клапан або встановлювати новий важіль. Цей же вузол відповідає і за те, що бачок наповнюється менше, ніж потрібно. Відрегулювати рівень води в бачку можна двома способами: вигнувши важіль вгору або утопивши його глибше в поплавок. Якщо поплавок разом з важелем потонув у бачку і вода безперешкодно наповнює бачок, виливаючись через перелив, це означає, що в поплавок потрапила вода. За відсутності тріщин вона може потрапити у поплавок тільки через верхній отвір. Щоб її видалити, потрібно зняти поплавок і вилити воду, потрусивши поплавок. Перш ніж його встановити, підмотайте на важіль кілька льняних ниток, а місце з'єднання залийте олійною фарбою.

Вразливим місцем є накидна гайка. Вона може відійти, тоді з-під неї просочується вода. Щоб підтягти металеву гайку, користуйтеся ключами. Пластмасову гайку зручніше обхопити плоскогубцями. Перед тим, як закрутити гайку, перекрийте вентиль, через який вода надходить у бачок. Краще замінити й гумову прокладку під гайкою. Нову можна вирізати, наприклад, з велосипедної камери або камери футбольного м'яча. Крім того, намотайте кілька ниток з льону під фланець трубки, а кілька заправте в канавки різьби, на яку нагвинчується гайка. Якщо пластмасова гайка тріснула або в металевої зірвана різьба, то потрібен складніший ремонт.

Гнучке підведення

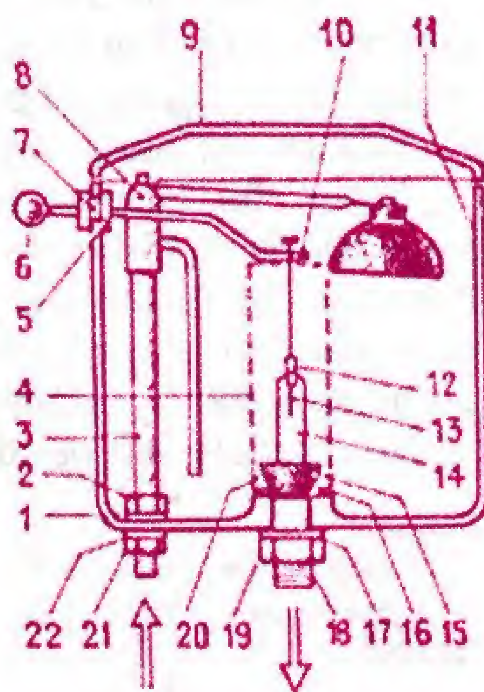
Насамперед перекрийте воду вентилем. Від'єднайте гнучку трубку, відріжте її біля самої гайки. Натягніть нову гайку на трубку, потримайте кінець пластмасової трубки над вогнем і

розплющіть його у формі фланця так, щоб діаметр отвору не змінився.

Якщо ослабли болти кріплення полички, бачок може накренитися і вода виливатиметься у верхні отвори бачка. Вирівнявши корпус, підтягніть гайки болтів. Іноді складно правильно встановити бачок, тоді рівень води доведеться трохи знизити, вигнувши вниз важіль з поплавком. Щоб перелив міг при цьому виконувати свою функцію, ножем або гострозубцями виріжте в його верхній частині (найближчій до поверхні води) кутик, що трохи не досягає рівня води в наповненому бачку.

Тріснутий бачок просушіть, зашпаруйте тріщини олійною фарбою або епоксидним клеєм, але якщо тріщина проходить по дну бачка, то усунути її навряд чи вдасться через великі механічні навантаження. Тріснуту кришку також можна склеїти. Якщо ж тріснула поличка, доведеться купувати нову. Досвідчений сантехнік обов'язково перевірить якість площини нової полички, приклавши до неї ребро лінійки — зазор повинен бути мінімальним.

Випускну трубу полички і горловину унітаза з'єднує гумовий манжет. Якщо вода почала просочуватися, манжета потрібно підтягти, для зручності вивернувши його край навиворіт. Натягнувши манжет, закріпіть його на фланці

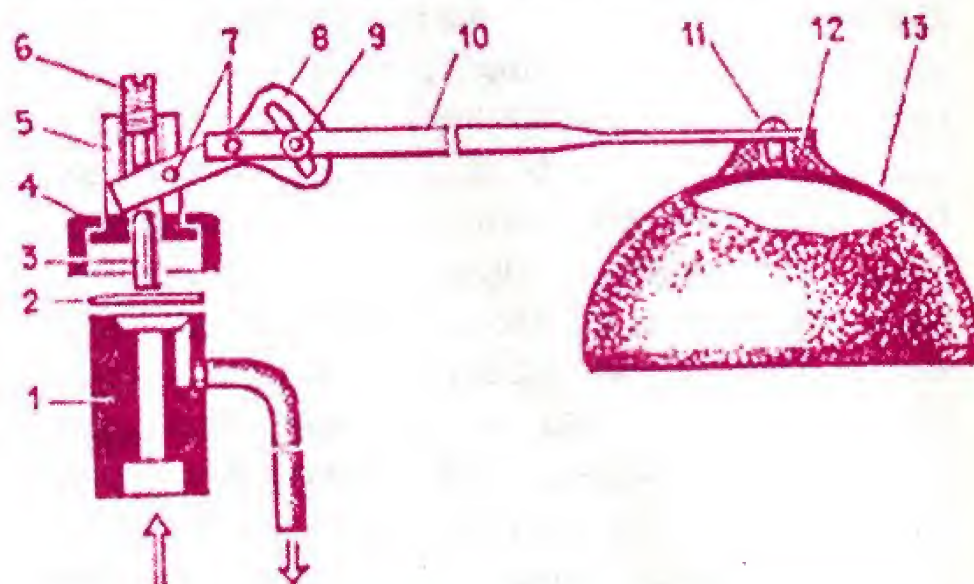

Бачок з нижнім підведенням води: 1 і 22 — відповідно гумові прокладки і металеві шайби; 2, 5, 21 — контргайки, 3 — стояк, 4 — перелив, 6 — рукоятка; 7 — втулка механізму спускання води; 8 — вертикальний поплавковий клапан; 9 — кришка бачка; 10 — важіль; 11 — корпус бачка; 12 — втулка; 13 — тяга; 14 — дуга; 15 — груша; 16 — гумова прокладка сідла; 17 — гумова прокладка; 18 — випускна труба; 19 — гайка сідла; 20 — сідло

горловини унітаза кількома витками дроту. Ця порада слушна лише в тому разі, якщо манжет новий. Для ремонту (обмотування) тріснутого манжета знадобиться широкий гумовий бинт чи смужка тканини, просоченої олійною фарбою.

Замінювати манжет краще вдвох. Перекрийте воду, спорожніть бачок, від'єднайте гвинти, якими він кріпиться до унітаза. Коли один піднімає бачок, не від'єднуючи гнучке підведення, інший замінює манжет. Підведення не завжди буває гнучким, іноді до бачка під'єднана труба. У цьому разі поплавковий клапан також доведеться від'єднати.

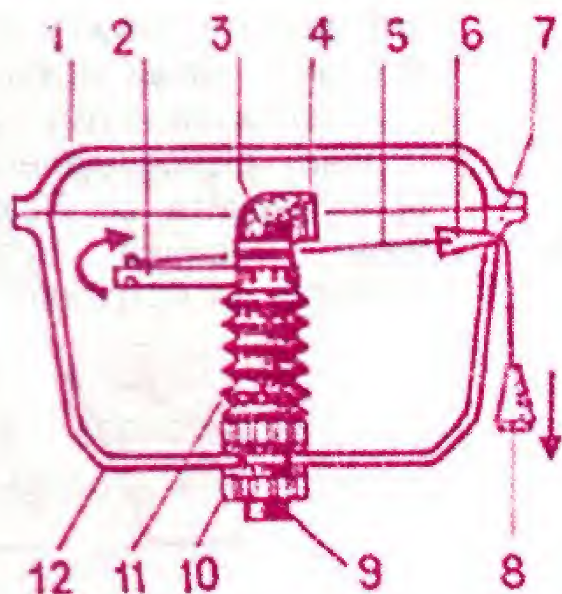
Для ремонту бачка з нижнім підведенням води треба дещо нагадати: якщо вода переповнює такий бачок і стікає через перелив, то, швидше за все, проіржавів стояк, яким вода надходить у бачок. Слабкою ланкою тут є різьба вище контргайки, де, як правило, і виникає дефект. Для заміни стояка можна використати оцинковану трубу діаметром півдюйма. Нарізати на ній різьбу краще на токарському верстаті. Складаючи відремонтований вузол, під металеві шайби встановіть нові гумові прок-

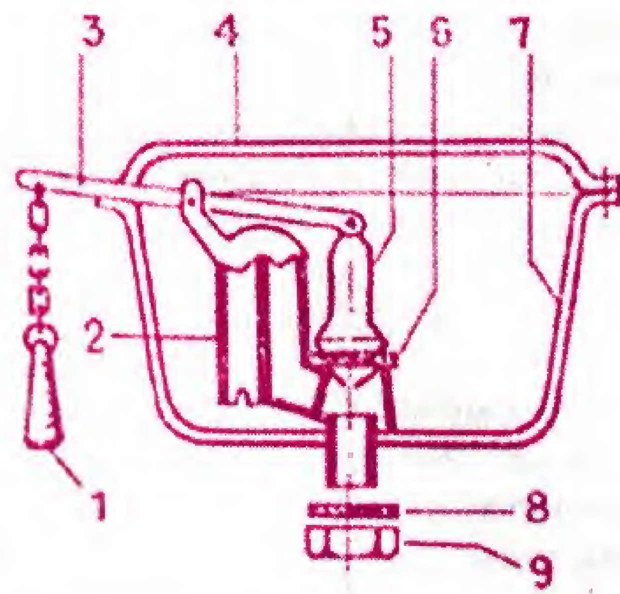
Вертикальний поплавковий клапан: 1 — корпус клапана; 2 — гумова прокладка; 3 — шток; 4 — накидна гайка; 5 — валик; 6 — гвинт; 7 — шплінти; 8 — фасонний важіль; 9 — баранчик; 10 — важіль поплавка; 11 — гвинт; 12 — пластмасова втулка; 13 — поплавок

ладки. Буває, що стояк не потребує заміни, а вода все ж надходить у бачок при піднятому поплавку. Так трапляється, коли прорвана прокладка у вертикальному поплавковому клапані. Щоб до неї добратися, викрутіть накидну гайку (робити це потрібно обережно, щоб не впустити шток). Якщо ж цей процес тривав довгий час, то нова прокладка не усуне причини несправності, тому що утворилася улоговина, проточена водою. Так ремонт, відкладений на довгий термін, змушує замінювати корпус клапана, а іноді і весь поплавковий клапан. Втім, можна спробувати позбавитися улоговини з допомогою торцевої фрези.

Коли зірвана різьба на баранчику або на

Чавунний бачок з пластмасовим сифоном: 1 — кришка бачка; 2 — важіль; 3 — сифон; 4 — розпірне кільце; 5 — нитка; 6 — конічна пластмасова втулка; 7 — болт з гайкою; 8 — рукоятка; 9 — штуцер; 10 — пластмасова гайка; 11 — пластмасовий сифон; 12 — корпус

Бачок з чавунними сифоном і корпусом: 1 — рукоятка з ланцюжком; 2 — сифон; 3 — важіль; 4 — кришка бачка; 5 — колокол; 6 — гумова прокладка колокола; 7 — корпус бачка; 8 — гумова прокладка; 9 — металеві шайба і гайка

самому важелі поплавка, він починає "плавати" в отворі фасонного важеля. Баранчик можна замінити гвинтом, а зірвану на важелі різьбу — звичайною гайкою (саме цей вузол відповідає за рівень води в бачку). Щоб зробити рівень води вищим, послабте баранчик, підніміть важіль і знову затягніть баранчик. Швидкість, з яким бачок наповняється водою, регулюється гвинтом, що виступає над клапаном.

Трапляється, що навіть новий бачок гуде під час наповнення водою. Причину цього можна усунути, послабивши або злегка затягнувши накидну гайку, лише іноді доводиться замінювати прокладку на тоншу чи товщу.

Поплавок, що відірвався в місці кріплення, краще замінити на сучасний. Замість гвинта скористайтеся шурупом, а для надійності нової конструкції залийте місце з'єднання олійною фарбою. Втім, можна склеїти старий поплавок епоксидним або будь-яким іншим клеєм, стійким проти дії води.

Чимало неприємностей завдає своїм власникам чавунний бачок з пластмасовим гофрованим сифоном, який часто тріскається. Якщо є можливість, на його місце встановіть новий. Для цього, спорожнивши бачок, відкрутіть металеву гайку, що кріпить зливну трубу, і, відв'язавши нитку, замініть сифон. Тріщину можна і заплавити, не витягаючи сифон з унітаза. Для цього можна використати будь-який нагрітий металевий стрижень, наприклад паяльник, але не електричний. Не можна забувати про техніку безпеки: оскільки всі металеві труби надійно заземлені, то несправний електропаяльник може стати причиною ураження електрострумом.

Чавунний бачок з чавунним сифоном

Чавунний бачок з чавунним сифоном — конструкція довговічна. Основний дефект — спрацювання прокладки. Щоб її замінити, підніміть колокол і замініть прокладку, вирізавши її з листової гуми товщиною 3—5 мм. Гума повинна бути м'якшою за ту, що використовують у змішувачі. Мікропориста гума для прокладки не годиться — вона набухає від води.

На рисунках двох останніх бачків не показане обладнання для підведення води. Найчастіше це горизонтальний латунний або пластмасовий клапан. Слід зазначити, що пластмасовий клапан — це зразок того, з яких деталей повинна складатися конструкція сучасного бачка, — він надійніший за латунний.

Унітаз

Розглянувши способи усунення основних несправностей зливних бачків, слід звернути увагу і на унітаз.

Із зазору між каналізаційною трубою і косим випуском може просочуватися вода — так буває, коли випадають набивка й обмазка. Льняними нитками чи смужкою тканини, наприклад мішковини, перекрийте зазор. Заштовхавши джгутик у зазор, обмажте його розчином цементу з невеликою кількістю піску. Бинтом, змоченим у воді, обгорніть шов і покрийте тканину тонким шаром розчину цементу, тоді замазка не викришуватиметься.

Отже, ремонт сантехніки своїми руками — не така вже й складна справа. А відрегульовані крани, бачки і змішувачі не тільки надійно працюють, а й допомагають зменшити непродуктивні витрати води.

Поради господарю

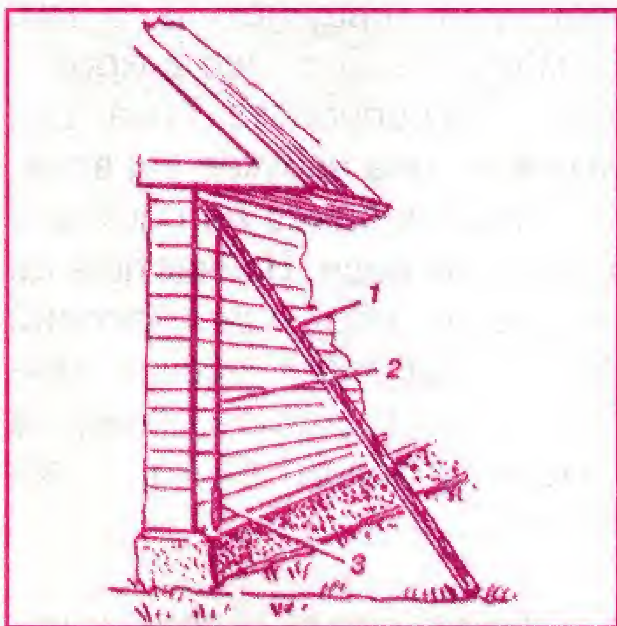
Щоб не робити ремонту

Акуратно вирізати проріз в поштукатуреній по дранці стіні можна електролобзиком. Але не виключено, що вібрація інструмента призведе до того, що штукатурка навколо прорізу потріскається.

Запобігти цьому можна простим способом. Знайдіть найближчі до прорізу стояки каркаса і прикріпіть до них оздоблювальний шар з допомогою брусків і шурупів. Тепер можете сміливо використовувати електролобзик.

Можна і без помічника

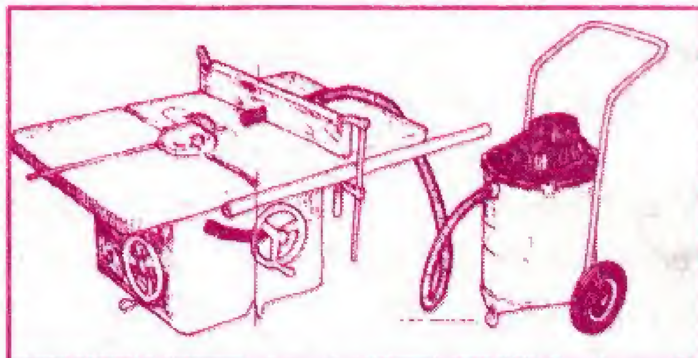
Для контролю за вертикальністю стін, стовпів, стояків тощо звичайно потрібно залізти по драбині наверх і звідти опустити висок. Якщо працюєш один, визначити відхилення у цьому випадку неможливо.

Швидко і точно зробити це можна і без помічника, і без драбини. Візьміть рейку 1 потрібної довжини, прив'яжіть нитку виска 2 до одного з її кінців, опустіть з допомогою цього пристрою тягарець 3 у потрібне місце і зробіть заміри.

Чиста робота

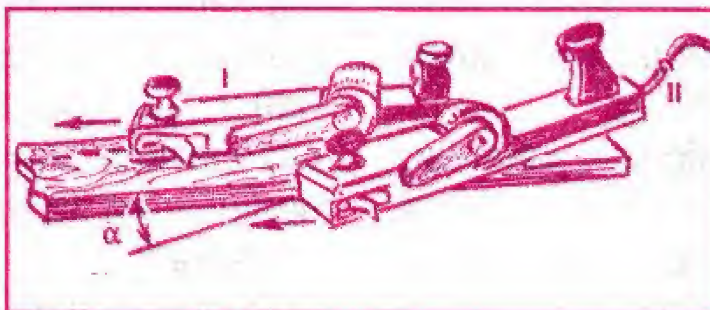
Видалити з робочої плити деревообробного верстата не тільки пил, ошурки, а й дрібні обрізки можна з допомогою побутового пилососа. Візьміть дощечку, виріжте в ній гніздо для патрубка шланга. А потім приєднайте цей щиток до

робочої плити верстата струбцинами якнайближче до місця обробки заготовок. Перед початком роботи ввімкніть пилосос — усі дрібні відходи ефективно видалятимуться з робочого місця.

Під кутом

Під час стругання електрорубанком широких дощок важко отримати рівну (без борозен) поверхню. Уникнути цього можна, змінивши порядок стругання. Для цього спочатку рубанком роблять паралельний ребру

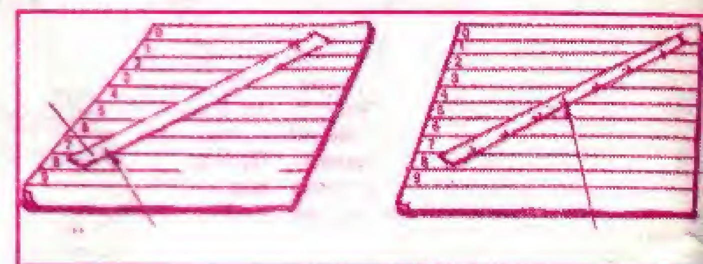

заготовки прохід I на всю ширину захвата ножа. Щоб простругати необроблену поверхню дошки, роблять другий прохід II, для чого рубанок утримують під кутом до напрямку руху. Оброблена під час першого проходу смуга буде базовою, а поверхня заготовки — рівною і чистою.

Без вимірювань

Як розбити довжину кола диска чи труби на однакові інтервали? Обгорніть заготовку смужкою паперу і позначте на ній місця, де кінці смужки накладаються одна на одну. Тепер зніміть її, розмітьте інтервали і перенесіть їх на заготовку.

Розмітити смужку нескладно. Візьміть чистий аркуш паперу, накресліть на ньому ряд паралельних рівновіддалених ліній і пронумеруйте їх. Відстань між ними повинна бути трохи меншою за потрібний інтервал.

Зняту із заготовки смужку покладіть на лист по діагоналі так, щоб один її кінець збігся з першою лінією розмітки, а другий — з лінією, номер якої відповідає кількості інтервалів. На перетині смужки паперу з паралельними лініями на аркуші зробіть мітки.

Знову обгорніть диск смужкою і перенесіть розмітку на заготовку.

Струбцина з дощок

Під час складання щита з брусків можна скористатися простим пристроєм, який нерідко використовують теслі. Візьміть дві дошки площею поперечного перерізу 50х150 мм і прибийте до них бруски так, як показано на рисунку, тобто один з упорів закріпіть під невеликим кутом до торця дошки. Потім виріжте клин, який відповідає куту нахилу другого бруска —

пристрій готовий до роботи. Щит заготовки з намащеними клеєм торцями кладуть на дошки і з допомогою клинів щільно його спаюють.

Різак із зубної щітки

Із зубної щітки можна виготовити різак для паперу, картону, плівки.

Зріжте щетину і добре промийте щітку теплою водою. Візьміть два гвинти з шайбами та гайками і бритву. Накладіть

останню на щітку і намітьте отвори для гвинтів. Просвердліть отвори і закріпіть бритву гвинтами. Можете закрити бритву шматочком пластмаси, залишивши тільки різальні кромки.

Запобіжна спіраль

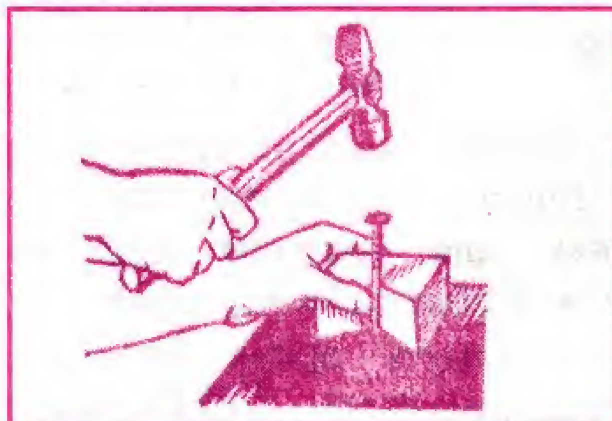
Багато хто користується контрольною лампою. Але часто через необережність лампа розбивається.

Для захисту її від ударів закріпіть на ній спіраль, з пружини від старого матраца чи виготовлену з товстого дроту. Кінець спіралі зігніть у вигляді гака. Почепивши на нього лампочку, ви її не розіб'єте.

Брусок захистить пальці

Забиваючи цвяхи, ми часто б'ємо молотком по власних пальцях. Гнізда з дерев'яних брусків тримають цвях і захищають руку від можливих травм. Залежно від висоти цвяха можна взяти один невеликий брусок чи кілька менших.

Очисник для одягу

Візьміть широкий скотч, бажано прозорий, відмотайте один моток. Перевірте, щоб неклейкий бік накладався на клейкий, причому скотч повинен бути натягнутим.

Очистіть одяг. Коли скотч покриється пилом і брудом, просто відірвіть брудний шматок і повторіть операцію.

Як подовжити строк служби електролампи

Багато хто вже втомився замінювати лампочки на сходовій клітці, які перегоряють через підвищену напругу в електро-

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ! ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ «НАШОГО ДОМУ» У 2005 РОЦІ!

Чому все більше сімей цікавляться журналом "Наш дім"?

Тому що:

1. Багато сімей прагнуть здійснити свою заповітну мрію – мати власний дім. А саме в цьому журналі друкуються поради щодо будівництва і облаштування власної оселі. Так, тільки У 2002 році їх наведено близько 40. Близько 50 проектів представлено у 2003 і 2004 роках. Цю традицію продовжимо і в 2005 році.

2. Тут є рубрики "Поради господині", "Поради господарю". Є поради для дітей. Отже, ми – для ділової сім'ї.

3. Наші рекомендації по облаштуванню житла мають практичний характер. Запропоноване легко повторити в домашніх умовах. Ми також постійно подаємо цінні відомості про будівництво і облаштування житла за кордоном.

Ф СП 1

Міністерство зв'язку України

АБОНЕМЕНТ На газету / журнал **74453** (індекс видання)

Наш дім

(найменування видання)

Кількість комплектів

на 19____ рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куди ____ (поштовий індекс) ____ (адреса)

Кому ____ (прізвище, ініціали)

ДОСТАВОЧНА КАРТКА

ПВ | місце | літер

На газету / журнал **74453** (індекс видання)

Наш дім

(найменування видання)

Вартість	передплати	__крб.__коп.	Кількість комплектів	
	переадресув.	__крб.__коп.		

на 19____ рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

поштовий індекс

код вулиці

місто

село

обл.

р-н

вул.

буд. | корп. | кв. | прізвище

(код передплатника)

мережі. Для вирішення проблеми потрібно взяти цоколь від розбитої лампи, впаяти туди випрямний діод відповідної потужності, а потім зверху цоколя припаяти нову лампочку, яка живитиметься однополярною імпульсною напругою, в результаті чого її розжарювання буде наполовину меншим. За візуальним сприйняттям лампочка потужністю 75 Вт світить як лампочка потужністю 25 Вт. Якщо ж діод впаяти в ланцюг електроживлення лампочки, то її непотрібно переробляти.

Тримач з мильниці

Часто доводиться обробляти деякі поверхні різними наждачними шкурками. Щоб працювати було зручніше, затисніть шматок шкурки в мильниці: тепер і шкурка не вискакує і руки не травмуються.

Шкурку обгортають навколо кришки мильниці, кінці вводять всередину і затискають нижньою частиною. Слід пам'ятати, що товщина шкурки обмежена зазором між блоками мильниці.

Запальничка-фреза

Не поспішайте викидати запальнички, що вийшли з ладу. Їхні металеві коліщата виготовлені з досить твердої сталі. Затиснувши таке коліща на болті, можна одержати маленьку фрезу.

Пилосос-металошукач

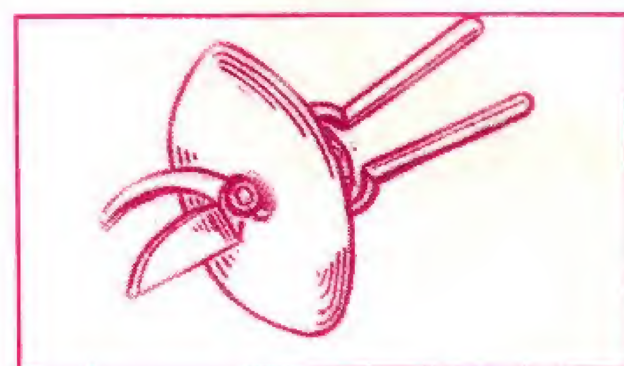
Насадку пилососа, призначену для чищення підлоги, можна обладнати магнітами, які збиратимуть дрібні металеві предмети: голки, кнопки тощо. Таке пристосування особливо

знадобиться для прибирання приміщень, де є маленькі діти.

Щоб не поранити руки

Працюючи в саду, часто доводиться обрізати колючі рослини. Щоб захистити руки, надіньте на садові ножиці половину старого гумового м'яча.

ПЕРЕВІРТЕ ПРАВИЛЬНІСТЬ ОФОРМЛЕННЯ АБОНЕМЕНТА!

На абонементі повинен бути проставлений відбиток касової машини.

При оформленні передплати (переадресування) без касової машини на абонементі проставляється відбиток календарного штемпеля відділення зв'язку. У цьому випадку абонемент видається передплатнику з квитанцією про сплату вартості передплати (переадресування)

Для оформлення передплати на газету або журнал, а також для переадресування видання бланк абонемента з доставочною карткою заповнюється передплатником чорнилом, розбірливо, без скорочень, у відповідності з умовами, викладеними в каталогах Союздруку.

Заповнення місячних клітинок при переадресуванні видання, а також клітинки «ПВ—МІСЦЕ» проводиться працівниками підприємств зв'язку і Союздруку.

4. У журналі беруть участь дописувачі з усіх куточків України. Часто пишуть сім'ями. І ще й отримують гонорар.

5. Вартість передплати у 2005 році на 12 місяців становить 20 грн. 16 коп. Передплатний індекс 74453. Вигідно передплатити комплект журналів "Наш дім" і "Дім, сад, город" (присадибне і дачне господарство). Передплатний індекс 21871.

ВИРІШУЙТЕ НА СВОЮ КОРИСТЬ! Однак, найцінніше, що потрібно для будівництва і облаштування Вашого дому – це інформація! Її Ви знайдете, за словами читачів, у "Нашому домі".

Знаходьте там, де інші не бачать!

Поради господині

СЕКРЕТИ «БЛИСКАВОК» І ҐУДЗИКІВ

● Застібка "блискавка" слугуватиме довше, якщо її текстильну частину просочити клеєм БФ-6. У такий самий спосіб можна відремонтувати вже спрацьовану "блискавку".

● Щоб полегшити роботу металевої застібки "блискавки", іноді досить провести по ній кілька разів грифелем м'якого олівця — графіт непогано змастить її.

● Пластмасові застібки "блискавка" на взутті іноді починають розходитися. Щоб їх відновити, розстібніть "блискавку", змочіть її зубчики розчином каніфолі у спирті (флюс для паяння) і дайте підсохнути протягом 2 год. Застібка працюватиме надійно. Згодом операцію можна повторити.

● Якщо з капронової застібки випали один-два зубці, відновити її можна за допомогою бандажа, прошивши пошкоджене місце волосінню виток до витка.

● Зламаний ґудзик також може засмутити. Адже не завжди можна знайти в магазинах такий же, а заміняти всі ґудзики не хочеться. Тим часом ремонт пластмасового ґудзика — справа нехитра. Зігнувши з дроту вушко-підківку, за допомогою розігрітого паяльника вставте його на пошкоджене місце.

● Металеві ґудзики досить швидко відриваються через те, що нитка перетирається краями отворів. Якщо перед тим як пришивати ґудзик, прошити її крайки тією ж ниткою в один шар, триматися вона буде набагато довше.

● Невелика фаска, знята свердлом, викруткою або ножем з гострих країв отворів ґудзика, захистить нитку від швидкого перетирання і подовжить термін служби пришитого ґудзика.

● Пришити ґудзик швидко й акуратно "з ніжкою", тобто на деякій відстані від тканини, допоможе нехитре пристосування — пластмасовий диск з прорізом. Пришивши ґудзик, залишиться забрати диск і утворити "ніжку" під ґудзиком.

● Вовняні шкарпетки в гумових чоботах рвуться дуже швидко. Тим, кому доводиться багато часу ходити в гумовому взутті, можна із старого вовняного одягу вирізати підслідники і пришити їх з внутрішнього боку до капронових шкарпеток: отримаєте теплі і міцні шкарпетки.

ЩОБ НОСИТИ ТУФЛІ ІЗ ЗАДОВОЛЕННЯМ

● Якщо тверді закаблуки нових туфель сильно натирають ногу, змажте їх вологим милом або протріть зсередини свічкою чи змочіть медичним спиртом.

● Щоб мокрі туфлі не затверділи, після висихання ретельно змажте їх вазеліном, а через кілька годин почистіть як звичайно.

● Замшеві і кольорові шкіряні туфлі добре чистяться м'якою щіточкою, змоченою водним розчином нашатирного спирту (1 столова ложка спирту на 5 столових ложок води). Після цього протріть взуття підкисленою водою (1 чайна ложка оцту на літр води) і пополіруйте м'якою тканиною без ворсу. Замшеві туфлі потримайте над парою, щоб ворс піднявся і розпушився. Іноді шкіряні туфлі линяють і «фарбують» панчохи. Насипте в них трохи тальку і втріть його. Ваші колготки залишаться чистими .

● Нове взуття на шкіряній підошві не буде ковзати, якщо натерти її сирою картоплею.

● Якщо взуття на шкіряній підошві скрипить, змажте її кількома краплями рослинної олії.

● Старе шкіряне взуття можна освіжити, натерши його цедрою апельсина або сумішшю скипидару з кількома краплями молока.

● Засохлий крем для взуття можна розм'якшити, додавши кілька крапель теплого скипидару.

● Плями на кольоровому взутті добре виводяться соком цибулі.

● Біле взуття збереже свій колір, якщо його регулярно чистити сумішшю молока (півсклянки) і збитого яєчного білка.

● Взуття не буде промокати, якщо його кілька разів промастити уздовж швів льняною або рициновою олією або сумішшю з рівних частин воску і жиру.

● Матерія устілки часом відклеюється. Розімніть варену картоплю і покладіть під устілку. Картопляна маса міцно склеїть полотно з картоном.

Як можна добре утеплити дах?

Як відомо, в Німеччині надають надзвичайно великого значення збереженню тепла в будинках. Адже через неутеплені стіни, підлогу чи дах тепло швидко виходить назовні. Так не тільки втрачається дорога енергія, а й виникає відчуття некомфортності. Особливо втрата тепла відчутна у приватному будинку на одну сім'ю, який є незахищений з усіх боків (основні втрати тепла в

Рис. 1

односімейному будинку показані на рис.1. Тому в Німеччині кілька сімей зводять один приватний будинок, завдяки чому не тільки здешевлюється будівництво, й значно зменшуються втрати тепла. У будь-якому випадку ніщо так не заощаджує кошти, як утеплення оселі під час її зведення. Як видно з рис. 1, втрати через дах сягають 16 відсотків усіх втрат тепла. Як же утеплюють дах ощадливі німці?

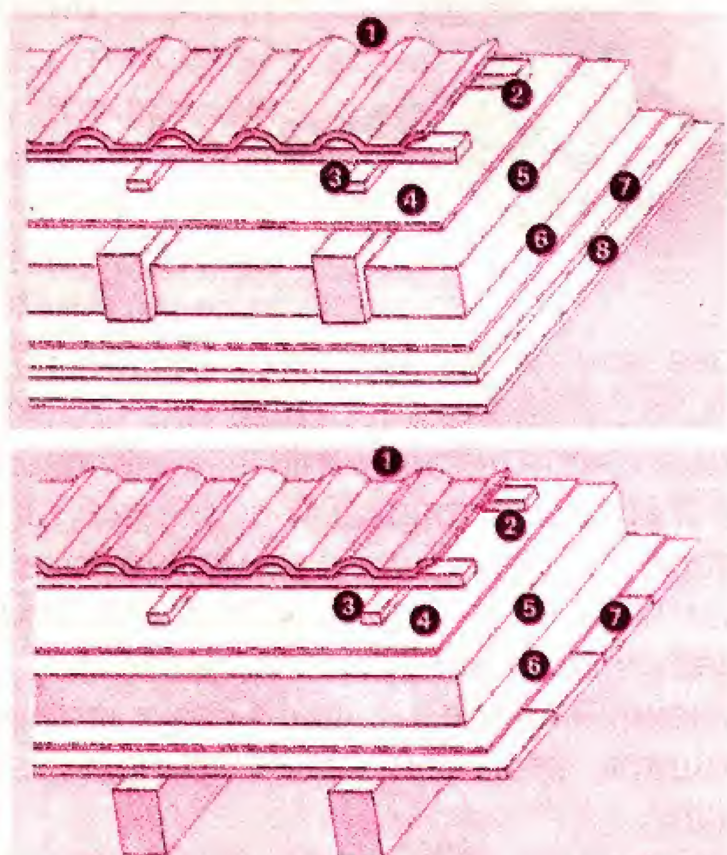

***Рис.2.** Схема утеплення даху: 1— покриття даху; 2 — лати; 3 — упори; 4— нижня підкладка; 5 — теплова ізоляція; 6 — захисна плівка від парів; 7 — упорна плита (деревина); 8 — гіпсокартонна плита.*

В осномному вони утеплюють дах між кроквами (рис.2*а*). При цьому ізоляційний матеріал якомога щільніше прикладають до дерев'яних кроків і покривають пласмасовою плівкою для захисту від вологи. Сьогодні німці рекомендують під час будівництва укладати ізоляційний матеріал над кроквами (рис. 2*б*). Укладаючи дошки чи рейки широким боком, тим самим запобігають виникненню теплового містка, який може спричинити появу конденсату, а отже, і цвілі. Така технологія дає змогу ще краще зберігати тепло будівлі.

*Преклад з німецької **П.П.Власа***

"ЗРУБ"

Дерев'яний, одноповерховий, без підвалу, з мансардою та горищем будинок з колоди діаметром 220 мм за об'ємно-планувальним рішенням симетричний відносно центральної осі, романтизує образ зрубу із залишком. Планування будинку визначила захисна функція — відсутність веранд і терас на першому поверсі, біля всіх вхідних дверей, що сховані під великим виносом даху, влаштовані приставні дерев'яні сходи з трьох сходинок. Сезонно можна використовувати як вхід лише одні двері до будинку, інші — як вікна. Праворуч від головного входу розташований збірно-розбірний тимчасовий піддашок для авто. Це місце згодом можна переобладнати на альтанку, перголу тощо.

Внутрішня схема будинку побудована за принципом групування ізольованих приміщень денного перебування навколо холу з відкритими сходами на другий поверх і верхнім освітленням (2) першого поверху та приміщень-спалень навколо коридору-галереї (15) мансардного поверху.

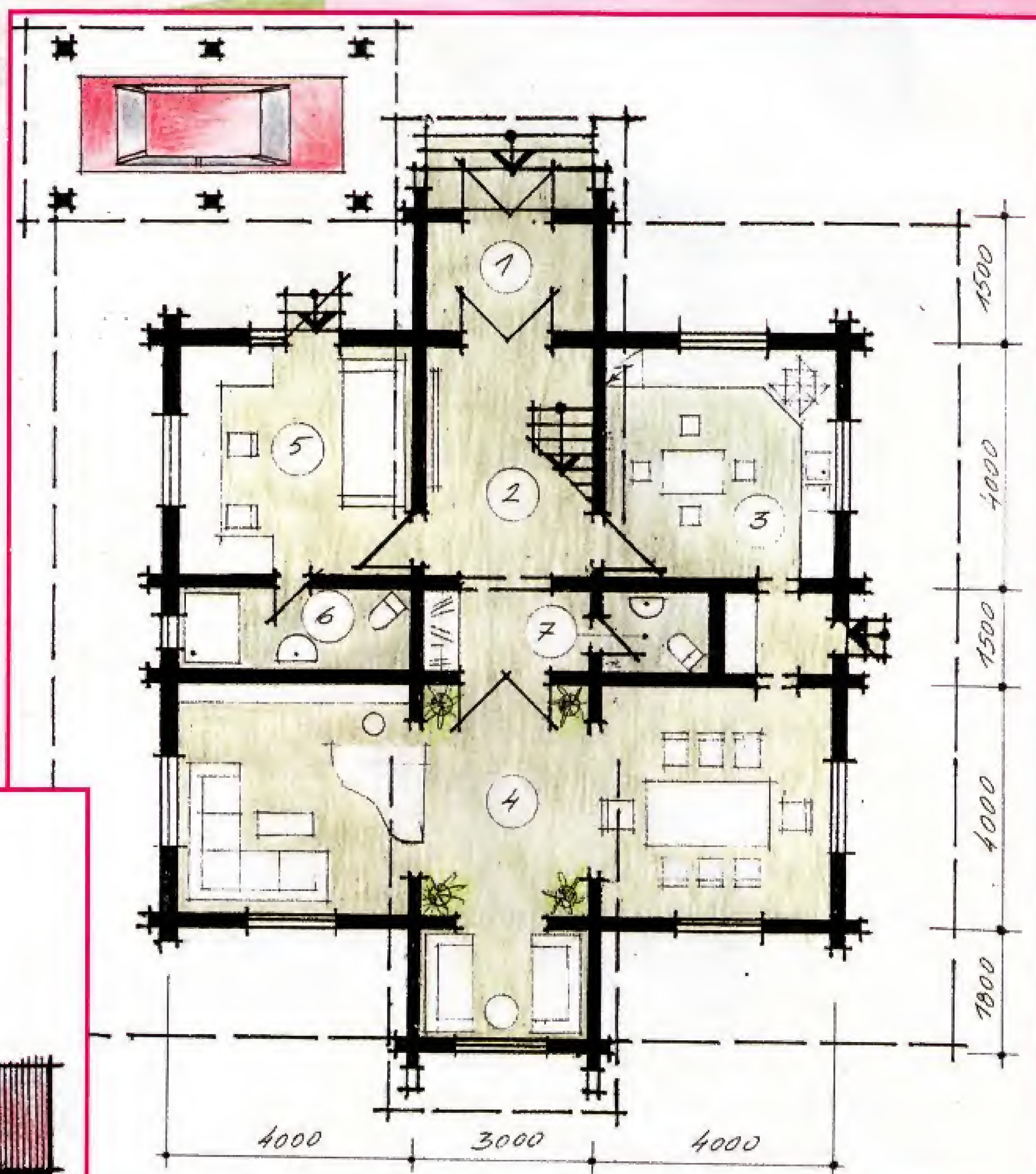
Головний вхід до будинку веде через тамбур (1) до холу (2), навколо якого розташовані: праворуч — майстерня (5) з освітленням на два боки, з окремим входом з головного фасаду і ванною кімнатою (6), ліворуч — кухня (3) з виходом до саду, СВ (7), прямо — велике приміщення їдальні-вітальні (4), зв'язане з кухнею.

На мансардному поверсі навколо коридору-галереї (15), яка охоплює світловий ліхтар, розташовані: СВ (10), ванна (9), велика спальня (11) з двома гардеробними кімнатами та кабінетом, дитяча спальня з вбудованим гардеробом (12), гостьова спальня з вбудованим гардеробом (13) і хол (8) з куточком відпочинку, комора зі сходами на горище (14).

Інтер'єри всіх приміщень на підлогах, стелях і стінах мають відкриту текстуру деревини.

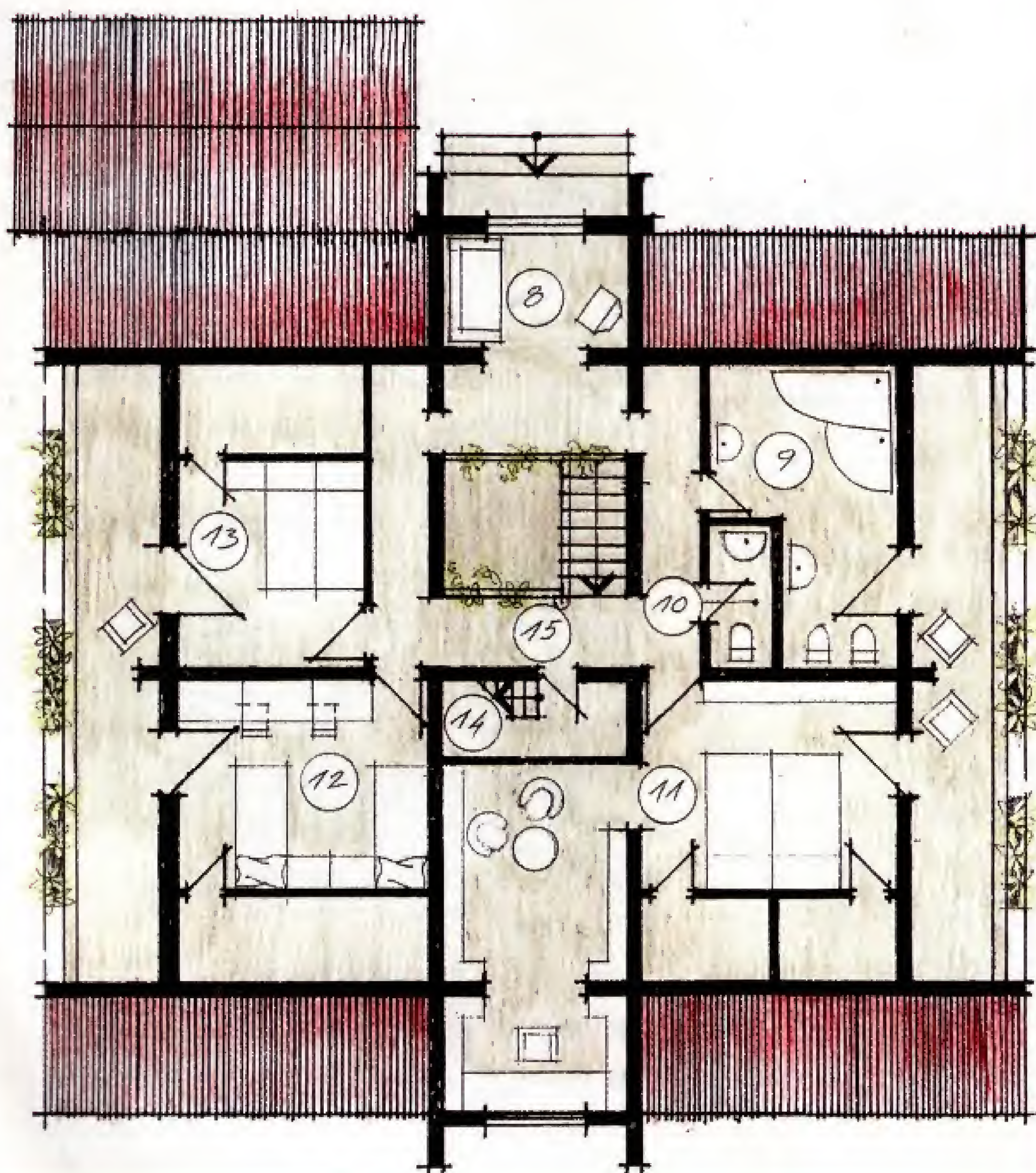

Загальна площа — 196,28 м²
Площа першого поверху — 102,38 м²
Площа мансардного поверху — 93,9 м²
Пиломатеріали — колода 220х220-122,17 м³

План першого поверху:

1 — тамбур (5,04м²)
2 — хол (14,28 м²)
3 — кухня (14,44 м²)
4 — їдальня-вітальня (46,9 м²)
5 — майстерня (14,44 м²)
6 — ванна (4,94 м²)
7 — СВ (2,34 м²)

План мансардного поверху:

8 — хол (8,68 м²)
9 — ванна (10,57 м²)
10 — СВ (1,89 м²)
11 — спальня (28,22 м²)
12 — спальня (17,1 м²)
13 — спальня (12,74 м²)
14 — комора зі сходами на горище (3.08 м²)
15 — коридор-галерея (11,62 м²)

Мудрості будівельника

Мудрість не у тому, щоб ніколи не припускатися помилок, а в тому, щоб уміти їх виправляти і ніколи не повторювати.

М.Макаров

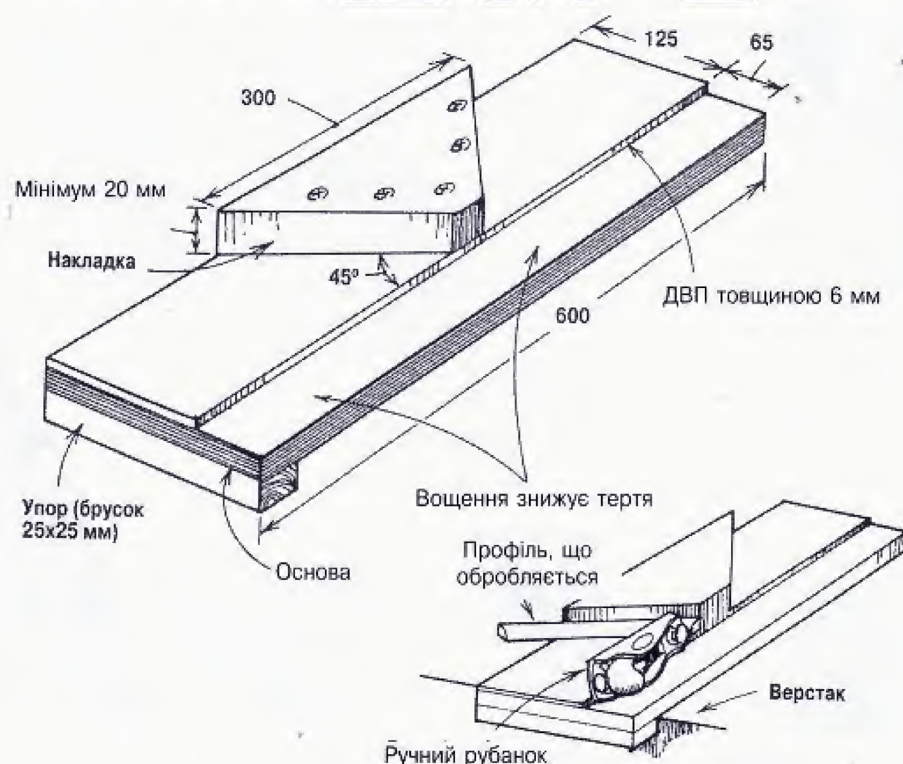
Копір для торців

Точно й акуратно обрізати під кутом 45° торці різних дерев'яних профілів невеликого перерізу (штапиків, розкладок і т. ін.) можна за допомогою найпростішого копіра. Складається він з основи й накладки. Щоб виготовити копір, достатньо скористатися обрізками матеріалів, які завжди знайдуться під рукою.

Основу можна зібрати із шматка товстої (12—20 мм) фанери та смужки ДВП товщиною 6 мм, які склеюють між собою. Для накладки підійде як тверда деревина, так і фанера, товщиною не менше 20 мм. З'єднують пристрій на шурупах, щоб легко замінити зношений елемент. Під кінець до зворотного боку основи прикручують упор, який дозволяє зачіпити пристрій за край верстака, а робочу частину основи, що контактує з боковою поверхнею рубанка, натирають воском, щоб полегшити ковзання.

Перед роботою залізце рубанка виставляють для тонкого стругання. Щоб обробити торець деталі, її притискують до накладки, а потім, просуваючи рубанок по напрямному ребру основи, зрізають деревину.

При деякому досвіді, можна злегка нахилити деталь, яку обробляють, відносно накладки, щоб зрізати торець під складнішим просторовим кутом.

Як просвердлити керамічну плитку

Здавалося б зовсім нескладно виконати цю роботу з допомогою твердого карбідного свердла. Але річ у тім, що при цьому отвір викришується по краях. Але якщо перед свердлінням накласти на кахель клейку стрічку, то цього можна уникнути.

Якщо потрібно просвердлити багато отворів і плитка ще не прикріплена до стіни, то найкраще зробити такий спеціальний пристрій: на металеву вісь діаметром 4—6 мм з різьбою на одному кінці, вільно надягається муфта з радіальним важелем. На ньому жорстко закріплюють різак — спеціально заточений шматок ножівкового полотна. Переміщаючи його уздовж радіального важеля, встановлюємо необхідний радіус майбутнього отвору. У плитці низькошвидкісним електродрилем просвердлюємо отвір по діаметру осі (на прохід), закріплюємо пристрій на плитці з допомогою двох гайок і шайб (краще під металеві шайби підкласти гумові прокладки). Обертаючи муфту навколо осі і притискаючи різець до плитки, отримуємо правильне коло. Починати краще із зворотного боку плитки. Різак необхідно змочувати водою і періодично заточувати.

Якщо треба просвердлити небагато отворів, можна скористатися простішим способом: на поверхні плитки роблять

бортик з пластиліну висотою близько 10 мм і діаметром на 15—20 мм більше необхідного діаметра отвору. Через перехідник вставляють в електродриль мідну або латунну трубку, діаметр якої збігається з діаметром необхідного отвору (торець трубки зазубрюють за допомогою тригранного напилка). На поверхню плитки, обмежену пластиліновим бортиком, наливають рідке скло (силікатний канцелярський клей) — з абразивом (у крайньому разі з дрібним піском) і просвердлюють необхідний отвір. Такий спосіб можна використати і при свердлінні скла.

Штовхач для стіни

Під час спорудження каркаса стіни часто доводиться вирівнювати конструкцію, щоб вона була прямовисною по всій площині. Іноді для цього достатньо мускульної сили рук, але частіше використовують різні підпірки і клини.

Ще один спосіб вирішення задачі — виготовити спеціальний пристрій з двох відрізків дошки. Скріпіть їх цвяхом. Надайте верхньому і нижньому кінцям форму клина. Тепер встановіть пристрій між упором у підлозі і балкою верхньої обв'язки стіни і відкоригуйте положення каркаса, натискаючи на підпірку у місці з'єднання колін.

Дошка перерізом 50x100 або 50x150 мм

Як реставрувати вікна

Звичайно стару фарбу з вікон знімають будівельним тепловим пістолетом (феном).

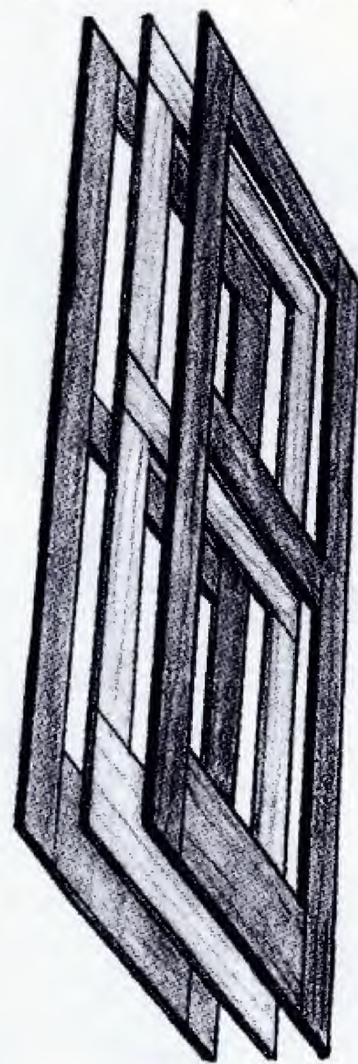
Але ефективніше використовувати два дрилі (високо- і низькошвидкісний) з насадкою у вигляді круглої щітки з металевою щетиною (щетина повинна розміщуватися в напрямку уздовж осі обертання — тобто як у звичайної щітки для пилососа). Одна щітка повинна мати тверду металеву щетину, друга — м'яку. Першу застосовують для первинної обробки (грубої), другу — для обробки (шліфування) практично чистого дерева. Високошвидкісний дриль (спеціальний двигун з високою частотою обертання) використовують для зняття фарби в місцях, де необхідна "ніжна" обробка. Звичайний низькошвидкісний дриль призначається для грубої обробки.

Після зняття фарби потрібно обробити дерево (вибірково в місцях найбільших ушкоджень і тріщин) шпаклівкою Sadolin 2—3 рази з проміжком між операціями 6—8 год. Після кожної обробки поверхню зачищають дрібною шкуркою. Потім вікна ґрунтують (2 шари). Після цього і фарбувати легше і поверхня має кращий вигляд.

Для зняття фарби та фарбування двох великих (по 2,5 кв. м) вікон, кожне з яких складається з двох рам і чотирьох стандартних балконних дверей, витрачається чотири щітки (кожна щітка коштує близько 5 грн.), 1 л ґрунтовки, шпаклівка Sadolin (25—30 грн.), 3,5 л олійної фарби напівглянець (40—50 грн.), півтюбика герметика (10 грн.), штапик 60 м (близько 150 грн.). Якщо використовувати старий штапик, реставровані вікна матимуть гірший вигляд. Цю роботу можна виконати вдвох за п'ять днів.

Тришарові двері

Виготовити міцні двері з двома скляними вставками можна з товстої високоякісної (сухої і однакової товщини) фанери. Зробіть з неї заготовки для трьох шарів рами так, як наведено на рисунку, і склейте їх. Для цього на рівній поверхні складіть перший шар рами, щільно зсунувши її деталі, а потім змастіть поверхню заготовок епоксидним клеєм. Зверху розмістіть деталі другого шару, які скріплять кути першого. Аналогічно приклейте третій шар.

Якщо деталі одного із зовнішніх шарів дверей зробити трохи вужчими, то після склеювання рами в її прорізах утворяться фальці для встановлення скла.

Основна проблема цього способу виготовлення дверей в тому, що знадобиться велика кількість струбцин. А щоб заготовки добре склеювалися, затискачі потрібно встановлювати досить часто (через 150—200 мм). Однак можна зробити і по-іншому — затиснути струбцинами кути рами, а в інших місцях використовувати маленькі цвяхи, які легко зашпаклювати після складання дверей.

1

Змінний тиск — вітер

Змінний тиск — сніг

Змінний тиск — меблі

Постійний тиск — вага стіни і даху

Змінний тиск — люди

Постійний тиск — перекриття

Змінний тиск — картопля, овочі та ін.

800 т

Опорна плита

2

Призма обвалення ґрунту

Поверхня ковзання

3

Поверхня ковзання

4

Водяні скупчення

5

Льодові «лінзи»

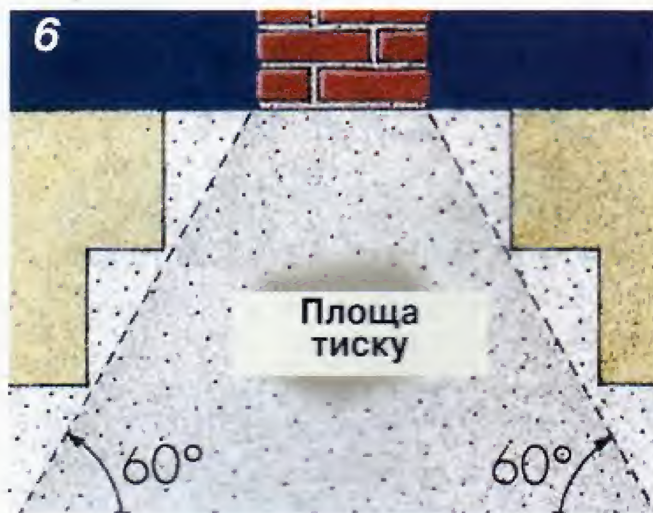
Надійний фундамент – надійна оселя

Без надійного фундаменту не можна збудувати надійну домівку — це зрозуміло. Однак фундамент, зі свого боку, потребує надійної основи. Розглянемо сили, що виникають у ґрунті під час закладання фундаменту і будівництва оселі.

Повністю обладнаний односімейний двоповерховий будинок створює тиск на фундамент силою 800 тонн (рис. 1). При цьому враховуються постійні і змінні навантаження. Цей тиск має витриматись фундаментом. Вага оселі тисне на фундамент і будинок осідає в ґрунт. Цього процесу не можна уникнути. Найбільше навантаження виникає в зоні так званого ґрунтового клина (рис. 2). Під тиском будівлі ґрунт осідає і в результаті можуть утворюватися тріщини. У разі поганого розрахунку фундаменту вага стін може витиснути ґрунт у бік і будівля впаде (рис. 3). глибина залягання фундаменту впливає на його надійність. Так, у ґрунті середньої в'язкості часто виникають невеличкі порожнини, що можуть заповнюватись водою (рис. 4). Якщо вода замерзає, то створює значні сили, які піднімають будинок, а, отже, руйнують його (рис. 5). Тому фундамент влаштовують на глибину, де ґрунт вже не промерзає. Це залежить від кліматичної зони. Однак в середньому висота фундаменту має становити 80—100 см.

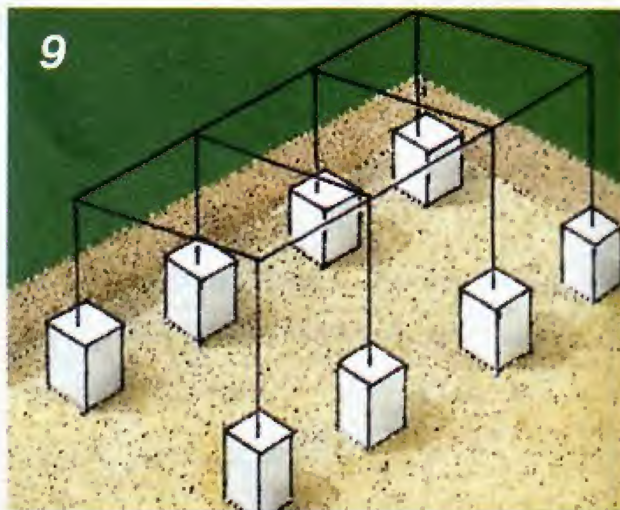
Фахівці радять також наступне. Якщо температура ззовні опускається нижче нуля, потрібно зачинити двері і вікна підвалу нової будівлі оскільки навіть незначне промерзання підошви фундаменту і стін підвалу може дуже зашкодити будівлі.

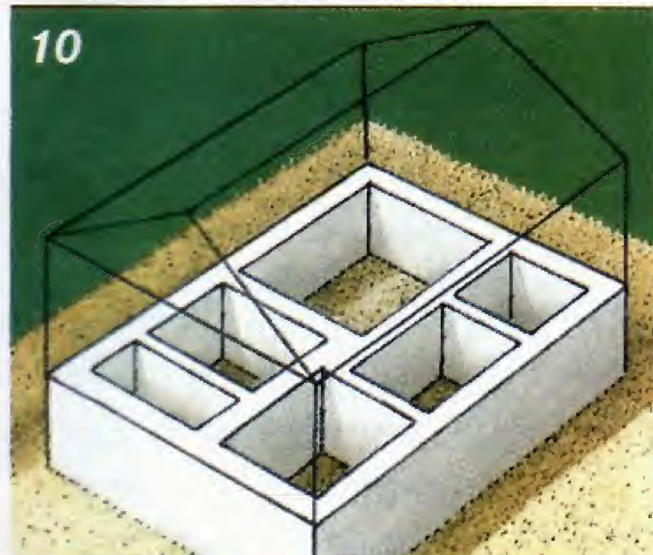
Розподілення тиску. Тиск, що створює фундамент, і примушує будівлю опускатися в ґрунт, потрібно нейтралізувати, інакше виникне небезпека руйнування будівлі.

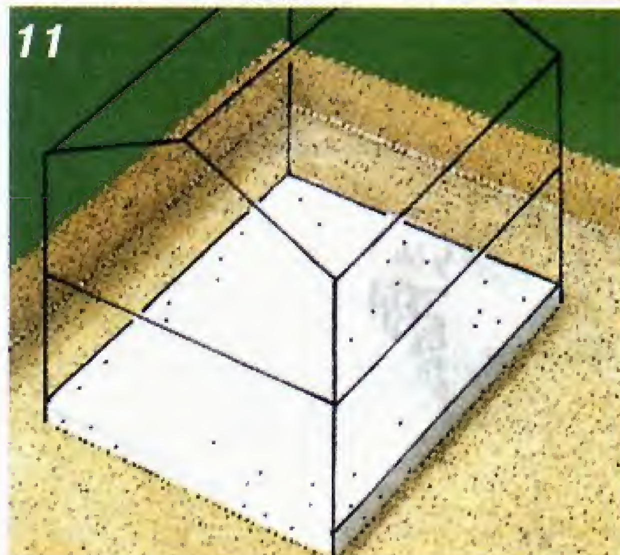

Тому необхідна ширша опорна поверхня. Проте недостатньо вкласти широку бетонну смугу. Треба ще враховувати розподілення тиску, який створює внизу кут 60° (рис. 6). Відповідно має виступати й ніжка фундаменту.

Як було зазначено, кожна будівля заглиблюється в ґрунт, одна менше, інша більше. Фахівці називають це явище осіданням (рис. 7). Різні ґрунти спричинюють різне осідання (рис. 8).

Зрештою ширина фундаменту залежить від властивостей ґрунту. Нев'язкі ґрунти (наприклад, гравелистий пісок) потребують більших за розміром фундаментів, ніж в'язкі (глина, мул). Для малих (легких) будівель (садові будиночки) достатньо поодиноких стовпчиків (рис.9). Фундаменти для приватних будинків, як правило, влаштовують стрічковими (рис. 10). Для важких ґрунтів треба заливати суцільний фундамент. Він повинен складатися із залізобетону і займати достатню площу, щоб гарантувати надійність будівлі (рис. 11). Для тих, хто вкладає великі фундаменти, фахівці радять не змішувати бетон самому, а закуповувати його готовим і розподіляти по площі з допомогою насоса. Це значно підвищує надійність майбутнього фундаменту.

Важливі підготовчі роботи. Перед заливанням фундаменту необхідно виконати деякі підготовчі роботи, які потім неможливо буде зробити. Це, насамперед, прокладання основного трубопроводу для стічної (побутової) і дощової води (рис. 12). При цьому укладати труби слід під уклоном. У разі високого рівня ґрунтових вод необхідно влаштовувати дренаж (рис. 13). Дренажні труби не повинні бути нижче фундаменту. Доцільно прилаштувати у фундамент оцинковану стальну пластину як заземлювач (рис.14). Це вирішує багато проблем: приєднання до нульового проводу, блискавковідводу, антени, до телефонної установки.

Переклад з німецької
П. П. Власа

СТІЛ — У ШУХЛЯДІ СТОЛА

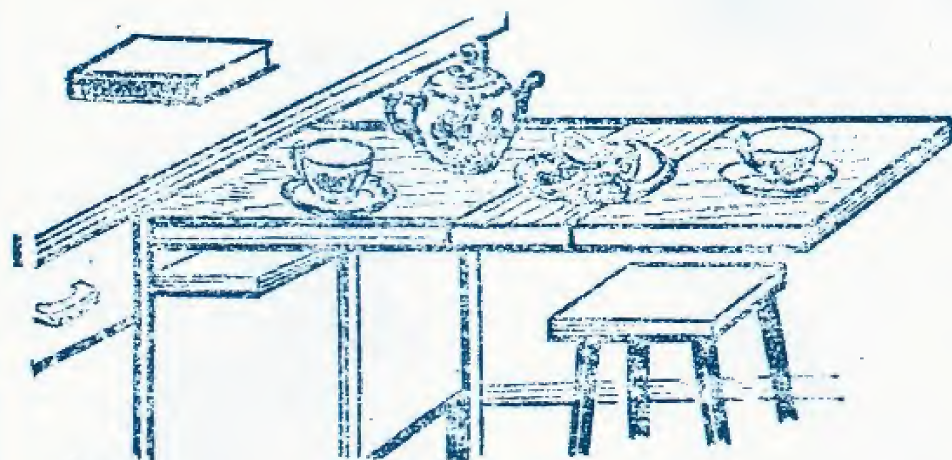

Рис.1. *Вбудований в буфет комбінований стіл, що висувається і розкладається*

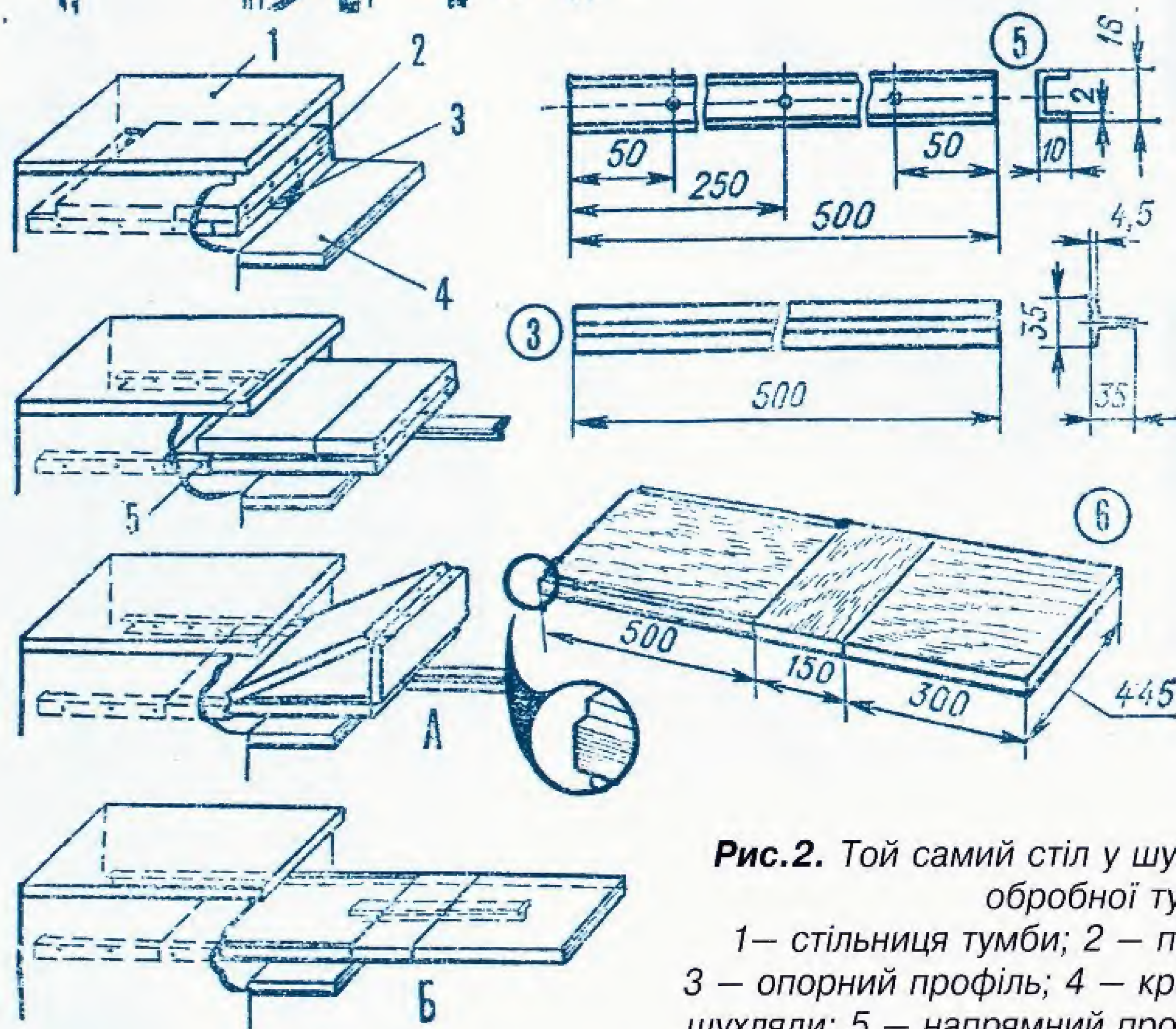

Рис.2. *Той самий стіл у шухляді обробної тумби: 1— стільниця тумби; 2 — петля; 3 — опорний профіль; 4 — кришка шухляди; 5 — напрямний профіль; 6 — панелі, що розкладаються; А,Б — фази розкладання.*

У багатьох квартирах старого планування, які мають невелику площу кухні, одна спільна проблема: як ефективніше використати ці скромні квартирні метри?

Багато хто знаходить рішення цієї непростої задачі у виготовленні компактних меблів, що трансформуються, дозволяючи в одному предметі суміщати кілька функцій.

Пропонуємо описання саморобного, дуже практичного висувного кухонного стола. Він незамінний там, де навряд чи можна поставити звичайний. Цей стіл конструктивно вбудовується у відсік для шухляди буфета чи робочого стола-тумби. На його виготовлення знадобиться мінімум деталей: два П-подібних напрямних профілі та один Т-подібний, дві рояльні петлі й три плити (наприклад, ДСП) для стільниці.

Щоб отримати якомога більшу корисну поверхню такого стола, його виготовляють із трьох частин, з'єднаних на петлях. Напрямні дюралюмінієві профілі кріплять на внутрішніх площинах стінок обробного стола під невеликим, ледь помітним кутом у середину стола і слугують для пересування по них великої панелі стільниці.

Дві розкладні частини стола при відкиданні спираються на дюралюмінієвий профіль, який кріпиться на великій панелі так, щоб його можна було висувати на 2/3 довжини під обидві стулки.

Підготувавши деталі, стіл можна монтувати. На рисунках показано, як висувати і розкладати кришки; ховаються вони у зворотньому порядку. Як сидіння до подібних столів використовують маленькі табуретки; вони також можуть бути розкладними, пристінними.

Юридичні консультації

Право заповіту на спадкування

Шановна редакція, мій чоловік має другий шлюб зі мною. Ми законне подружжя. Прожили разом 40 років. Маємо двох дітей. Побудували дім і нажили все, що портібно для життя.

У мого чоловіка від першого шлюбу залишилася дитина, якій чоловік виплачував аліменти до 18 років. Виховував цю дитину інший чоловік без усиновлення й опікунства. Запитання: чи має право ця дитина на частку від нашого майна і будинку?

Л. Дерев'янко,
Херсонська обл.

Спадкування — перехід прав та обов'язків (спадщина) від особи, яка померла (спадкодавець) до інших осіб (спадкоємців).

Існує два види спадкування — за заповітом і за законом. За спадкування за заповітом спадкодавець самостійно визначає коло спадкоємців, вказуючи їх у заповіті. За вітсутності заповіту коло спадкоємців визначається законом.

Цивільний кодекс України (статті 1261—1265) передбачає кілька спадкоємців за законом. У першу чергу право на спадкування за законом мають діти спадкодавця, той з подружжя, хто його пережив, та батьки.

У другу чергу право на спадкування мають різні брати і сестри спадкодавця, його баба та дід, як з боку батька, так і з боку матері.

У третю чергу право на спадкування за законом мають рідні дядько та тітка спадкодавця.

Передбачаються законом також четверта, п'ята та шоста черги, до яких належать інші родичі спадкодавця. Кожна наступна черга спадкоємців за законом одержує право на спадкування у разі відсутності спадкоємців попередньої черги.

Розміри часток у спадщині спадкоємців за законом рівні. Разом з тим, спадкоємці за письмовою угодою між собою, посвідченою нотаріусом, якщо це стосується нерухомого майна або транспортних засобів, можуть змінити розмір частки у спадщині кожного із них (ст.1267 Цивільного кодексу України).

Частка у праві спільної сумісної власності спадкується на загальних підставах. Однак суб'єкт права спільної сумісної власності має право заповідати свою частку у праві спільної сумісної власності до її визначення та виділення в натурі (ст.1226 Цивільного кодексу України).

До спадкоємців жилого будинку, інших будівель і споруд переходить і право власності або право користування земельною ділянкою, яка необхідна для їхнього обслуговування, якщо інший її розмір не визначений заповітом.

Подружжя має право скласти заповіт щодо майна, яке належить йому на праві спільної сумісної власності.

У разі складання спільного заповіту частка у праві спільної сумісної власності після смерті одного з подружжя переходить до іншого подружжя, який його пережив, а в разі смерті останнього право на спадкування мають особи, визначені подружжям у заповіті.

Наш дім

№ 6, 2004

ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ

Виробничо-практичний журнал
Виходить 6 разів на рік
Засновник і видавець:
КП Редакція журналу
"Дім, сад, город"

Додаток до журналу
«Дім, сад, город»

Головний редактор:
П.П.Влас

Коректор: **Г.А.Коваленко**

Літературний редактор:
І.П.Влас

Верстка, дизайн, макетування:
В.О.Пономаренко

Журнал "Наш дім" можна передплатити у кожному відділенні зв'язку.
Передплатний індекс **74453**, вартість передплати на рік у 2005 році – **20** грн. **16** коп.
Передплатний індекс комплектів "Наш дім" + "Дім, сад, город" **21871**.

За вчасну доставку журналу відповідальність несуть відділення зв'язку

Серія реєстрації журналу КВ, № 812 від 07.07.94

Підписано до друку 27 жовтня 2004 р.
Тираж 27000 прим. Зам. 0137406.
Ціна договірна

Адреса редакції і видавця:
02094, Київ-94,
вул. Краківська, 20
Тел./факс: 407-73-01;
552-94-60
Web-сайт: www.dimsadgorod.com
E-mail: vlas49@ mail.ru

Надруковано в друкарні Державного видавництва "Преса України"
Адреса друкарні: 03047, Київ-47, пр. Перемоги, 50

Індекс "Наш дім" – 74 453, індекс "Дім, сад, город"+"Наш дім" – 21871

Лише у 2004 році

Шановні передплатники!

Яким буде журнал «Наш дім» у 2005 році? Він буде цікавим, інформативним, оновленим, необхідним для життя. То ж, вирішуйте тільки на свою користь!

«Наш дім» — коштує більше, ніж платить читач

"Наш дім" №6, 2004, с.1—32

У №1 за 2005 рік: оцінка якості будівельних робіт. І не тільки!